ÎN PAG. A III-A

CARTEA DE VIZITĂ A BRIGADIERULUI — FAPTELE; REZULTATELE PRIN CARE, DATORITĂ FIECĂRUIA, TRADIȚIA MUNCII VOLUNTAR-PATRIOTICE DEVINE O PERMANENȚĂ EROICĂ.

Cartea de vizită a brigadierului devine însă definitorie doar însumînd deopotrivă voința care-i oțelește brațul, gîndul care-i propulsează avîntul, simțămintele care-i animă patriotica și romantica sa dăruire pe frontul muncii.

Asemenea elemente revelatorii pentru brigadierii acestei veri își propune să ofere reportajul nostru din PAGINA A III-A care surprinde cîteva

DIALOGURI PE UN ȘANTIER NAȚIONAL AL TINERETULUI

ÎN PAG. A IV-A

Cronicile: PLASTICĂ — debuturi

MUZICALĂ — Noi imprimări românești

TELESPECTATOR — Angel radios...

Ecouri la Mamaia '70

PUNCT, ȘI DE LA CAPĂT? (opinii)

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II. Nr. 6579 | 6 PAGINI — 30 BANI | MARȚI 14 IULIE 1970

ȘEDINȚA CONSILIULUI DE STAT

Sub președinția tovarășului Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat, a avut loc o ședință a Consiliului de Stat, la care au participat ca invitați miniștri, conducători ai altor organe centrale de stat și președinți ai unor comisii permanente ale Marii Adunări Naționale.

Consiliul de Stat a dezbătut și adoptat următoarele decrete: Decretul privind organizarea și funcționarea Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă; Decretul privind organizarea și funcționarea Inspectoratului General de Stat pentru Controlul Calității Produselor; Decretul pentru modificarea Decretului nr. 654/1969, privind înființarea, organizarea și funcționarea Ministerului Industriei Materialelor de Construcții, aprobat prin Legea nr. 49/1969; Decretul privind înființarea compartimentelor de organizare și control în ministere și celelalte organe centrale ale Administrației de stat; Decretul pentru modificarea Codului Aerian.

De asemenea, au fost adoptate decretele privind aderarea, acceptarea sau ratificarea următoarelor tratate internaționale: Convenția cu privire la privilegiile și imunitățile instituțiilor specializate, aprobată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 21 noiembrie 1947; Acordul asupra privilegiilor și imunităților Agenției Internaționale pentru Energia Atomică, aprobat de Consiliul Guvernatorilor Agenției la 1 iulie 1959; Convenția internațională privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială; Convenția consulară dintre Republica Socialistă România și Republica Turcia; Convenția de asistență juridică în materie civilă și penală dintre Republica Socialistă România și Republica Turcia; Acordul de colaborare culturală și științifică dintre guvernul Republicii Socialiste România și guvernul Republicii Populare Congo; Acordul de cooperare științifică și tehnică dintre guvernul Republicii Socialiste România și guvernul Republicii Democrate Congo; Acordul comercial de lungă durată și Acordul de plăți de lungă durată dintre guvernul Republicii Socialiste România și guvernul Republicii Arabe Unite; Acordul de colaborare culturală și științifică dintre guvernul Republicii Socialiste România și guvernul Republicii Unite Tanzania.

Toate decretele adoptate au fost în prealabil examinate și avizate favorabil de comisiile permanente de specialitate ale Marii Adunări Naționale.

Consiliul de Stat a examinat apoi unele cereri de grațiere.

Vizita președintelui Republicii Africa Centrală, general Jean Bedel Bokassa

CONVORBIRI OFICIALE

La Palatul Consiliului de Stat au început luni, în cursul dimineții, convorbirile oficiale între președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și președintele Republicii Africa Centrală, generalul Jean-Bedel Bokassa.

Din partea română, la convorbiri participă Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri, Manea Mănescu, vicepreședinte al Consiliului de Stat, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Cornel Burtică, ministrul comerțului exterior, Bujor Almășan, ministrul industriei miniere și geologiei, Ioan Avram, ministrul industriei construcțiilor de mașini, Angelo Miculescu, ministrul agriculturii și silviculturii, Dan Enăchescu, ministrul sănătății, Petru Burlacu, adjunct al ministrului afacerilor externe.

Din partea Republicii Africa Centrală iau parte Ange Patasse, ministru de stat însărcinat cu dezvoltarea, Nestor Kombot-Naguemon, ministrul afacerilor externe, Henri-Paul Boundio, ministru delegat la președinția Republicii, însărcinat cu secretariatul guvernului, Bernard-Christian Ayandho, ministrul industriei minelor și geologiei, Jean-Marie Wallot, ministrul comerțului, Marie Josephe Franck, ministrul cu problemele sociale, Alberto Sato, ambasadorul Republicii Africa Centrală în Republica Socialistă România, Nicolas Awoyamo secretar general adjunct în Ministerul Afacerilor Externe, Jacques Topande Makombo, director al Diviziei Europa-America în Ministerul Afacerilor Externe.

În cadrul convorbirilor au fost abordate probleme privind relațiile dintre cele două state, posibilitățile de lărgire a cooperării și de extindere a colaborării reciproc avantajoase, precum și unele aspecte ale situației internaționale actuale.

Convorbirile s-au desfășurat într-o atmosferă de prietenie și cordialitate.

(Agerpres)

DINEU OFICIAL

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, a oferit luni, în saloanele Palatului Consiliului de Stat, un dineu oficial în onoarea generalului Jean Bedel Bokassa, președintele Republicii Africa

(Continuare în pag. a V-a)

CÎT PRODUCEȚI din CÎT AȚI PUTEA PRODUCE?

● Media răspunsurilor date de mai mulți muncitori tineri, maiștri și ingineri din sectorul II al Uzinei Unirea din Cluj indică: 85 la sută.
● Echivalentul celor 15 procente pierdute: 24 milioane lei.
● Care sînt cauzele? ● Parțial ele sînt dezvăluite în articolul de față.

N-am uzat de nici un criteriu în selectarea tinerilor cu care mi-am propus să discut. I-am invitat să-și spună părerea în ordinea în care s-a întîmplat să iasă pe poarta sectorului, după 8 ore de muncă.

— Așadar, cît produceți din cît ați putea produce?

— 90 la sută (Ion Oros).

— 82 la sută (Ion Nițescu).

— 93 la sută (Ion David) etc.

În jurul acestei cifre a oscilat părerea celor 20 de tineri chestionați.

— Să presupunem acum că pentru fiecare minut pe care l-ați realizat peste norma lunară de 12 500 minute, ați beneficia de o retribuție substanțială. Cu cîte minute credeți că ați putea depăși actuala normă?

— Cu circa 1 000 de minute — spune strungarul Cornel Doboș.

— Cum vedeți posibilă o asemenea depășire?

— Simplu. N-aș părăsi nici o clipă mașina, aș supune-o unei exploatări maxime la întreaga ei capacitate, iar după program cea mai mare parte a timpului liber mi-aș consacra-o studierii literaturii tehnice în legătură cu piesa respectivă, cu materialul și tehnologia ei. Mi-aș însuși la perfecție documentația, metodele cele mai indicate și este imposibil să nu găsesc o idee mai simplă, mai eficientă, să nu concep o inovație care să-mi permită depășirea normei.

— De ce nu procedați astfel?

— Pentru că depășind în luna aceasta într-o prea mare măsură norma, luna viitoare, normatorul mi-o va modifica negreșit. Eforturile mele nu mi-ar aduce satisfacție...

S.D.V. — O PROBLEMA INEXORABILĂ?

La magazia de scule o coadă ca la banane.

— De cît timp așteptați?

— Cam de jumătate de oră, ne spune tînărul frezor Mihai Cerchezan. Pierdem zilnic astfel o oră, o oră și jumătate pentru că sînt scule insuficiente, distribuitorii se mișcă greu, nu sînt bine pregătiți, nu cunosc sculele, încurcă toată treaba. Să înmulțim acest timp cu numărul muncitorilor din atelierul mecanic și vom descoperi aici, la magazia de scule, dispozitive și verificatoare, groapa fără fund în care ne înmormîntăm o bună parte din productivitatea noastră, din cîștigul nostru.

În dialogul despre randamentul colectivului uzinei, problema S.D.V. este adusă în discuție de către fiecare interlocutor, de către fiecare factor de răspundere. Sculăria nu rezolvă într-adevăr decît 50 la sută din nevoile uzinei, iar aprovizionarea de la fabricile profilate este — după afirmațiile conducerii uzinei — extrem de defectuoasă și nu acoperă nici cantitativ nici calitativ decît parțial nevoile producției.

— Neplăcerile cele mai mari le au muncitorii în momentul intrării unui nou reper în fabricație — spune tovarășul Grigore Pop, președintele comitetului sindicatului. De abia atunci se constată că S.D.V.-urile indispensabile fabricării acestui reper n-au fost pregătite, că el nu poate fi executat decît prin improvizație. Dacă nu am întîmpina aceste neajunsuri, productivitatea muncii din uzina noastră ar putea spori cu circa 8 la sută.

— Cum s-a ajuns în acest impas?

— Prin necorelarea spațiilor de producție în continuă dezvoltare, cu capacitatea sculăriei care a rămas aceeași de acum 10 ani, ne răspunde tovarășul director Iosif Bot. Cînd am arătat ministerului această situație, propunînd lărgirea sculăriei, ni s-a spus să fim liniștiți pentru că fabricile specializate din țară vor atinge capacitatea de a satisface toată industria. Nu s-a întîmplat însă așa. Iar greutățile sînt cele ușor sesizabile. Cînd există scule și dispozitive îndestulătoare muncitorul poate produce mai mult și poate greși mai puțin.

— În alte țări cum e?

— Fiecare muncitor își are lîngă mașina lui dulapul cu toate sculele de care are nevoie. Cînd o freză s-a stricat o înlocuiește în două minute. Cele uzate le pune pe dulap de unde un muncitor auxiliar le adună de la toate mașinile, le duce la magazia centrală aducînd altele bune înapoi. Muncitorul nu-și face nici o grijă în privința aceasta. Aici, la noi, n-a fost încă sincronizată nevoia de piese de colaborare. Unele întreprinderi fac de exemplu, șuruburi care le încurcă producția, cînd, de fapt, toate piesele standardizate ar trebui să ne vină de la fabrici specializate. Cînd se construiește o uzină de mașini sau altele își dezvoltă capacitatea, firesc ar fi să se pună întrebarea dacă fabricile de scule și

ROMULUS LAL

(Continuare în pag. a II-a)

O nouă fabrică de mobilă în construcție

Peisajul industrial al județului Harghita se îmbogățește cu un nou și important obiectiv industrial. Este vorba de începerea construcției, la Gheorghieni, a unei fabrici de mobilă. Din documentația tehnică rezultă că aici vor putea fi produse 22 000 garnituri de mobilă pe an. Noua fabrică, dotată cu linii tehnologice și cu utilaje de mare randament, va contribui la sporirea volumului producției industriale a județului Harghita cu circa 100 milioane lei pe an.

Colegii noștri de generație

Se numește Mihai Sorescu și este absolvent al Facultății de medicină veterinară din București. Are 30 de ani și se află în fața „operei". Răspunderea sa este deosebit de importantă: să preiei de la C.A.P.-urile județului numai în cîteva luni 30 000 de miei, să-i crești, să-i păzești de boli, să-i îngrași și apoi să-i expediezi în țară și peste hotare nu este o joacă. Apare limpede, deci, că tînărul medic a încărcat pe umerii săi nu tocmai puternici — o sarcină cu deosebite implicații în conștiința profesională. La Țăndărei, județul Ialomița, unde funcționează complexul intercooperatist pentru îngrășarea mieilor, directorul de 30 de ani s-a făcut repede cunoscut: pînă la sfîrșitul anului 1970 cifra mieilor va crește la 60 000.

...Un tînăr în Bărăgan. O conștiință. Un om al răspunderii. Fiindcă noi toți știm ce înseamnă să dai economiei, anual, șaizeci de mii de miei bine îngrijiți...

ION CUCU

Cartea în care ne regăsim

de PETRU POPESCU

Controversele estetice ale momentului de față, foarte intense în unele țări, ar fi în bună parte destul de ușor de tranșat prin rememorarea cîtorva maxime rostite de niște autorități. Azi se tinde frecvent să se acrediteze o disjuncție între om și proiecția sa artistică, deci și între om și literatură. *Arta* — se spune pe ton sentențios — *este și trebuie să fie perisabilă. Arta e lipsită de mesagii și semnificații, și e foarte bine așa. Între artist și operă nu există nici o legătură. Între operă și public nu există nici o legătură. Între toate trei nu există nici o legătură. Arta nu are scop, ea e gratuită, spontană, implicată, suspendată, de sine stătătoare, conducîndu-se după legi ce ne scapă, și pe care nu trebuie să încercăm să le descoperim.* Bizare și neconvingătoare sentințe, ce au devenit însă de rigoare între mulți creatori (mai cu seamă tineri) de azi, în multe din țările lumii. Cea mai viguroasă reacție la acest *credo* pe dos o manifestă, firește, publicul. Teoreticienii și exegeții, în derută, nu prea știu ce să spună, de teamă să nu fie calificați drept demodați, romantici, dogmatici, insensibili, etc. Pînă una alta, domnește în anumite conștiințe artistice o substanțială confuzie, și se insinuează în multe suflete o întrebare: Și dacă e adevărat? Dacă omul, ca sursă a artei, e secătuit, perimat, limitat, nesatisfăcător? Dacă convenția umană nu mai ajunge artei, dacă orientarea „spre altceva" e îndreptățită, chiar dacă acest altceva contrazice nu numai habitudinea, ci chiar existența și morala artei? Cum vedem, în asemenea doctrine arta se îndoiește de om, omul se îndoiește de arta lui.

În acest gol care crește, ar fi bine poate să picurăm două-trei

(Continuare în pag. a IV-a)

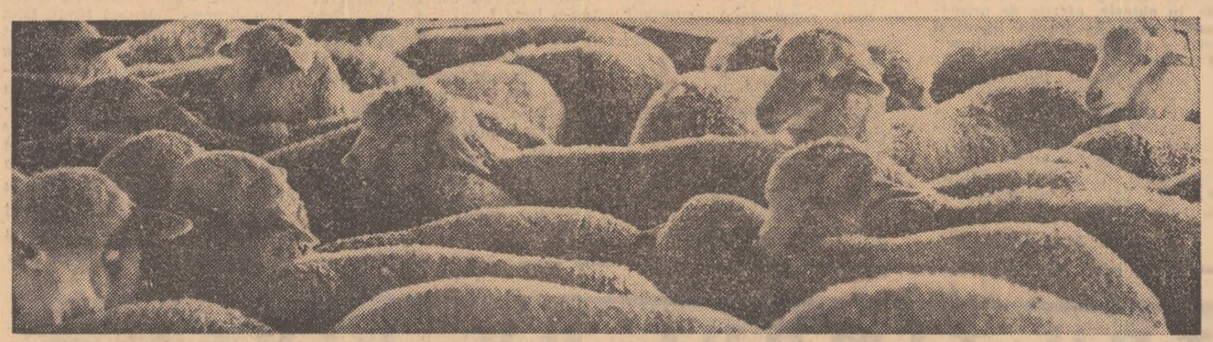

BAZA MATERIALĂ A CULTURII DE MASĂ

De mai bine de 2 ani, (din 1968) clubul Întreprinderii forestiere „Bernat Andrei" din Vatra Dornei a fost lăsat în părăsire: în hol sînt depozitate panouri, mese și alte obiecte prăfuite, în sala de spectacole tavanul amenință să cadă. A fost întreținută o mică sală „de ședințe", iar la etajul clubului s-au mutat o grădiniță de copii și arhiva întreprinderii.

Valoarea clubului în dosarele contabilității este de 557.300 lei, la această sumă adăugîndu-se valoarea instrumentelor muzicale de 80 000 lei și a materialelor sportive de 14 000 lei (44 jocuri de șah, 10 jocuri de remy, mese de tenis, schiuri, mingi etc.).

Pare de necrezut ca, avînd această dotare, clubul să fie lăsat să se ruineze, să fie de fapt o casă părăsită de demult, deși

TINERII POT DA TINEREȚE CLUBULUI!

zilnic se perindă prin fața lui mulți tineri.

Într-un club cu un asemenea spațiu, doar biblioteca este folosită de salariați, dar cum și programul acesteia ridică probleme fiind în contratimp cu necesitățile lor, ne întrebăm pe bună dreptate: justifică activitatea culturală desfășurată fondurile investite? Răspunsul pare să fie negativ. Cel puțin așa argumentează și demonstrează **Neculai Pentelescu**, președintele comitetului sindical, **Tudor Enache**, secretarul organizației U.T.C. din fabrică, **Ion Cimpoleșu**, secretarul Comitetului orășenesc Vatra Dornei al U.T.C., ca și toți tinerii cu care am stat de vorbă.

Dacă aici lipsa de activitate culturală a mers mînă-n mînă cu neglijența totală față de zestrea culturală, la clubul Fabricii de mucava din Molid, tot județul Suceava, am întîlnit un alt aspect.

În apropiere de comuna Vama, Molidul e un sat cu case frumoase, cu o prielnică așezare, cu oameni gospodari și cu tradiții culturale, atestate printre

ADELIA IVANOV

(Continuare în pag. a IV-a)

RITM INTENS LA STRÎNGEREA RECOLTEI

În întreaga țară lucrările agricole de vară sînt în plină desfășurare. Cele mai multe mașini și utilaje sînt folosite, în aceste zile la strîngerea recoltei de cereale păioase. Din datele primite la Ministerul Agriculturii și Silviculturii, rezultă că pînă la 12 iulie, orzul a fost recoltat de pe 171 500 ha, ceea ce reprezintă 74 la sută din suprafețele cultivate în întreprinderile agricole de stat și 65 la sută în cooperativele agricole de producție.

Grîul a fost recoltat de pe aproape 180 000 ha, secerișul desfășurîndu-se mai intens în județele Ialomița, Brăila, Tulcea, Buzău, și Ilfov.

Ritmul realizat la recoltarea cerealelor păioase, deși a crescut comparativ cu începutul săptămînii trecute, este totuși sub capacitatea mașinilor și utilajelor de care dispun în vara aceasta unitățile agricole de stat și cooperatiste. Întrucît lanurile s-au copt pe mari suprafețe orice întîrziere înseamnă pierderi de recoltă. În această situație se impun măsuri urgente pentru ca toate mașinile, toate mijloacele unităților să lucreze cu întreaga capacitate, în vederea strîngerii și depozitării producției de grîu în cel mai scurt timp.

(Agerpres)

Arenele VACANȚEI

ODIHNĂ, dar nu moleșeală!

Dorim să aflăm ce activități sportive se organizează pentru elevii din județul Hunedoara aflați în vacanță. O treabă extrem de simplă, veți spune. Te adresezi celor în drept și gata. Ușor de zis. Infinit mai greu este cînd purcezi la drum, înarmat cu bloc-notesul și stiloul. Ai de străbătut o veritabilă cursă cu obstacole. Iată-le. Comitetul județean al U.T.C.:

— Șeful secției sport-turism este plecat la mare. Șeful comisiei sport se află la Orăștie, în calitate de comandant al taberei de muncă patriotică.

Inspectoratul școlar județean:

— **Noi nu mai avem inspector pentru sport. De această problemă răspund Consiliul județean pentru educație fizică și sport și Consiliul județean al organizației pionierilor.**

Consiliul județean pentru educație fizică și sport:

ALEXANDRU BĂLGRĂDEAN

(Continuare în pag. a V-a)

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

În jurul unui pai lila...

— Prima oară a fost așa: am intrat singur în barul hotelului „Carpați" de la noi, din Brașov, și după ce mi-am obișnuit ochii cu lumina întunecată a locului am descoperit că la o masă trona o duduie singură. Singur eu, singură ea. Și drăguțăăă, foc, nu altceva! Să-ncerc, mi-am zis. Chiar dacă nu merge fac și eu puțin sport! Și mă prezint la masa domniței. La inspirație! Am ciripit ceva pe englezește, un soi de „îmi permiteți?". Șmechera se uită la mine preț de patru secunde și zice tăios „Cară-te!" Eu dau să protestez, mă roșesc, mă bîlbîi, uit și celelalte zece cuvinte englezești pe care le știu și fac stînga-mprejur. De unde s-a prins că trișez? E simplu. Aveam în mînă un „Sportul" tocit de-atîta citanie! Ei, mi-am zis, stai că-ți arăt eu! Mă duc acasă, mă îmbrac de bal cu toată căldura aia de te-năbușea nu alta, îl iau pe amicul Gaspar care are mașină și înapoi, la bar. Bruneta, tot acolo și tot singură! Îmi pun ochelarii de soare, să nu mă cunoască, îmi potrivesc freza și trec fudul printre mese. Trebuie să recunoști că nu-s băiat urît! Mă opresc iar, ca din întîmplare, la masa ei: „Îmi permiteți?" O scurtă examinare vizuală și „Vă rog!" zice, cît se poate de incolor.

Cer un whisky, chestie care m-a secat la buzunar, dar trebuie să onorez firma, ce naiba! Pac, apare și Gaspar cu Lola, amica lui, și după ce-i cer voie brunetei se instalează și ei la masa noastră. Mai schimbăm cîteva vorbe, cîteva priviri în cruciș și facem prezentările. „Inginera Nuștiucum" zice bruneta. „In-

OVIDIU PĂUN

(Continuare în pag. a II-a)

Un absolvent din acest an al Politehnicii îmbunătățește

MERSUL TRENURILOR

De foarte mult timp atît în țara noastră, cît și în majoritatea țărilor producătoare de vehicule de cale ferată, s-au făcut studii privind oscilațiile în timpul mersului. Pretutindeni s-a folosit aceeași metodă analitică aproximativă, ale cărei rezultate nu ofereau specialiștilor tot necesarul de date pentru a elimina multiplele oscilații ce apar în toate gradele de libertate pe care le are vagonul.

Alexandru Popistaș, absolvent al ultimei promoții a Facultății de transporturi de la Institutul Politehnic „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din București, a aplicat pentru prima dată în lume, la vehiculele de cale ferată, *determinarea oscilațiilor în plan vertical prin metoda analogiei dinamice.*

În ce constă această metodă și care sînt avantajele ei ?

Toate mărimile mecanice sînt transformate în mărimi electrice, sporind astfel posibilitățile de a efectua măsurători. (Mult mai ușor se măsoară tensiunea electrică decît forța). Fiind o metodă mult mai exactă, necesită și un personal redus pentru urmărirea și efectuarea măsurătorilor.

Cum s-a desfășurat de data aceasta studiul oscilațiilor ?

— *Am construit în laborator modelul analogic al vagonului, iar pe bandă magnetică s-au înregistrat toate deformațiile în plan vertical ale căii ferate, cu ajutorul unui traductor montat pe osia măsurătoare de la vagonul de măsurat calea din dotarea parcului C.F.R. Redînd deformațiile de pe bandă în modelul analogic, acesta se comportă în final ca și vagonul real.*

Datele obținute, prin complexitatea de informații ce le oferă, dau posibilitate constructorilor de vagoane să acționeze asupra masei vehiculului și forțelor de suspensie, asupra vitezei de deplasare a extremităților arcurilor etc., în scopul obținerii unui indice de confort cît mai apropiat de cifra 1 care reprezintă valoarea optimă.

IOAN VOICU

Academicianul N. TEODORESCU

— Care sînt cercetările, pe care le abordați în momentul de față ?

— Se știe că înaintările în cunoaștere, în epoca actuală, se realizează îndeosebi prin modelarea fenomenelor. De altfel, experiența istorică a arătat că pe măsură ce modelul unui fenomen a devenit mai abstract, mai teoretic, disciplina respectivă și-a ridicat substanțial nivelul de aprofundare. Tot experiența istorică a dovedit că prin modelare succesivă se ajunge la modele matematice. Așa s-a întîmplat în fizică și mai recent în disciplinele economice. Or, toate aceste convergențe conduc la necesitatea de a se crea o teorie matematică a modelului, ceea ce încerc să realizez și eu în momentul de față.

Desigur, munca de care m-am apucat este extrem de grea și de dificilă, însă rezultatele răsplătesc efortul. De pildă, am reușit să formulez pentru automatică un model matematic deosebit. De altfel am și prezentat cîteva comunicări, atît în țară cît și în străinătate. Este vorba de comunicările expuse la Atena în cadrul Uniunii balcanice a matematicienilor și la București la Congresul matematicienilor de expresie latină și la sesiunea organizată de Universitatea din București în cadrul anului internațional al educației.

Evident, studiile sînt de lungă durată...

I. V. P.

ȘANTIER DE CREAȚIE

Actorul FLORIAN PITTIȘ

— Ai început vacanța, Florian Pittiș ?

— Cu aproximație. Joc pentru oamenii aflați în vacanță la grădini, în „Transplantarea inimii necunoscute" și în „Puricele". În plus, ultima premieră a teatrului : „Iubire pentru iubire" — rolul servitorului care se înscrie în familia de personaje foarte dragi mie și care... îmi retrezește speranța că voi mai juca, cîndva, „Slugă la doi stăpîni".

— Pentru la toamnă ce pregătești ?

— Încerc, deocamdată singur, să intru în „pielea" lichelei întîrziate din piesa lui T. Mazilu „Acești nebuni fățarnici". Distribuția a fost afișată și repetițiile încep curînd. E un rol greu, altfel decît tot ce-am jucat pînă acum. Mă bucur că mă voi întîlni în scenă cu Nicolae Wolcz într-un duel verbal ce-l vom transpune în limbajul pantomimei.

— Și altceva ?

— Poezii la radio, la TV nimic și voi pleca probabil la Teatrul din Oradea invitat de regizoarea Nicoleta Tola să joc în „Moartea ultimului golan".

L. MOLDOVAN

NOI DETALII PRIVIND

Tîrgul internațional București

După cum v-am mai informat, în toamna acestui an va avea loc un eveniment de o importanță deosebită în viața economică și comercială a țării noastre — inaugurarea primei ediții a **TÎRGULUI INTERNAȚIONAL BUCUREȘTI.**

O recentă discuție cu factori responsabili în organizarea tîrgului ne permite să vă oferim noi amănunte despre această manifestare.

Tîrgul internațional București va fi axat pe industria construcțiilor mecanice, în principal mașini-unelte, produse ale industriei electronice și electrotehnice, mașini și echipamente pentru industria ușoară și alimentară, material rulant, tractoare și mașini agricole, cabluri, produse siderurgice etc. Deși aflat la prima sa ediție, Tîrgul a stîrnit un deosebit interes în rîndul cercurilor internaționale de afaceri. Pînă în prezent și-au confirmat participarea 26 țări, solicitînd importante spații de expunere pentru produsele lor. Un loc de frunte, atît ca desfășurare cît și ca varietate de expunere, îl vor ocupa țările socialiste. Pavilioanele lor vor totaliza o suprafață de 22 390 m.p. Din țările capitaliste vor participa cu expoziții colective un număr de 18 țări (Anglia, Argentina, Austria, Belgia, Brazilia, Danemarca, Elveția, Finlanda, Franța, India, Israel, Italia, Japonia, Olanda, Republica Federală a Germaniei, Spania, S.U.A., Suedia). În afară de aceste participări oficiale naționale, vor mai expune în standuri individuale peste 60 de firme europene.

În ceea ce privește România, în calitate de țară gazdă, ea va dispune de circa 7 000 m.p. spațiu acoperit și peste 8 500 m.p. spațiu descoperit, respectiv 20 la sută din întreaga suprafață a Tîrgului. Exponatele întreprinderilor de comerț exterior — Mașinexport, Industrialexport, Electronum, Autotractor, Metalimport, Mecanoexport, Uzinexport și Tehnoimport — vor ilustra gradul înalt de dezvoltare al industriei românești constructoare de mașini, vor reflecta potențialul tehnic ridicat de care dispun, precum și oferta largă la export.

În prezent sînt în plină desfășurare pregătirile organizatorice pentru a asigura reușita deplină a acestei manifestări. La ora actuală, complexul expozițional dispune de un număr de 15 hale și pavilioane cu suprafețe variind între 450 și 14 500 m.p., dotate cu toate instalațiile necesare, însumînd 33 000 m.p.

Pentru a putea face față solicitărilor de spații, Camera de Comerț a Republicii Socialiste România a luat hotărîrea de a construi, pînă în preajma deschiderii Tîrgului, șapte pavilioane și hale noi, care să însumeze circa 15 000 m.p., mărind astfel suprafețele acoperite la 48 000 m.p. În același timp, platformele de expunere în aer liber vor însuma 30 000 m.p. Organizatorii au prevăzut realizarea unor amenajări menite a crea o serie de facilități expozanților. Un pavilion special va fi rezervat amenajării unui centru de presă, a unui club al oamenilor de afaceri, birouri de informații, oficiu turistic, centru de schimb, poștă, telefon, săli de proiecție de filme, conferințe de presă, cocteiluri.

Organizatorii Tîrgului își exprimă încrederea că sînt întrunite toate condițiile pentru asigurarea unei manifestări de prestigiu care să reprezinte o contribuție reală la extinderea și intensificarea schimburilor și cooperării economice internaționale — factor important în promovarea bunei înțelegeri și colaborării între popoare.

T. KARACAȘIAN

LABORATOARELE LUMII TRANSMIT

Omul cu inima... atomizată trăiește !

La serviciul de chirurgie cardiovasculară al Spitalului Broussais — ale cărui realizări în domeniul transplantului cardiac sînt cunoscute în întreaga lume — a avut loc recent o premieră științifică mondială. Este vorba despre implantarea într-un torace uman a unui stimulator cardiac care utilizează ca sursă de energie un generator nuclear pe bază de izotopi de plutoniu. Se știe că de aproape un deceniu bolnavii care suferă de tulburări ale ritmului cardiac pot duce o viață cvasinormală datorită stimulatoarelor. Acestea sînt mici aparate care generează impulsuri electrice reglate. Ele înlocuiesc influxurile nervoase care reglează activitatea inimii, producînd o excitație electrică a mușchiului cardiac în așa fel încît pulsul să se apropie de cele 60 de bătăi pe minut normale. Dar aceste stimulatoare care corespundeau din punct de vedere tehnic aveau marele dezavantaj de a funcționa pe baza unor baterii chimice cu mercur. Or, durata de viață a unor asemenea baterii este de aproximativ 22 de luni. După acest interval stimulatorul trebuia înlocuit printr-o nouă operație.

Spre deosebire de modelul tradițional stimulatorul care a fost implantat în pieptul unei femei de 40 de ani funcționează într-un mod cu totul deosebit. Sursa de energie care îl alimentează este Plutoniul 236 purificat a cărei durată de viață teoretică este de ordinul a 24 de ani. Aceasta înseamnă că un stimulator cardiac care folosește o asemenea sursă poate funcționa fără dificultăți cel puțin 20 de ani. Modul de funcționare al stimulatorului este relativ simplu : căldura degajată prin dezintegrarea atomilor de plutoniu este transformată în curent electric datorită unui convertizor termoelectric. Curentul electric este aplicat apoi sub formă de impulsuri inimii bolnave. De remarcat că stimulatorul folosește numai 150 de miligrame de plutoniu, spre deosebire de modelele propuse pînă nu de mult care necesitau 280 pînă la 400 de miligrame.

Miniaturizarea sursei de energie, ca și durata de viață a unui asemenea stimulator deschid perspective deosebite în realizarea inimii artificiale. În 1968 — anul primei tentative de implantare a unei inimi artificiale — dificultățile existente i-au făcut pe specialiști să afirme că pentru a realiza o inimă artificială autonomă, miniaturizată, complet automatizată, vor fi necesari încă 20 de ani. Astăzi însă, există deja păreri care fixează termenul de realizare a unei inimi artificiale la numai cinci ani.

P. JUNIE

Ilustrată în cuvinte de la un camping pentru tineret...

Bineînțeles că oine a auzit de Sovata, apreciază importanța localității balneare după renumele lacului helioterm „Ursu". Tinerii amatori de turism și doritori ai unor zile neuitate de vacanță trebuie să mai afle că în această stațiune sectorul de turism al Comitetului județean Mureș al UT.C. a deschis un camping alcătuit din 23 de căsuțe, cu o capacitate de cazare totală de 73 de paturi. Tabăra turistică permanentă, oferă în afară de confortul bine apreciat atracții inedite în peisajul de la Stîna de Vale. La liziera pădurii de conifere se pot culege fragi, din stîncile care străjuiesc valea izvorăsc ape cristaline, un rîu de munte își deapănă în apropiere vijelia calmantă și bazinul cu păstrăvi stă la îndemîna pescarilor cu undițe împrumutate la fața locului contra unei taxe de cîțiva lei. Fără ca poveștile cu mărimea să devină de largă circulație printre prea mulții martori, peștele se prepară într-o clipă pe plita improvizată conform unui secret al artei culinare, care nu se dezvăluie decît martorilor direcți.

Cum însă ilustrata noastră în cuvinte nu poate să cuprindă totul, înainte de a încheia, vrem să atragem atenția celor care vor fi oaspeții campingului pentru tineret de la Sovata, să nu uite că lacul helioterm „Ursu" se află la o distanță de 700 m...

C. POGĂGEANU

„În concediu"

Foto : KONCZ FRANCISC

TROFEUL „MOBRA"

competiție organizată de ziarul „SCÎNTEIA TINERETULUI" și Federația română de motociclism

Ne mai despart de startul întrecerilor din cadrul primei ediții a Trofeului **„Mobra"** — competiție asimilată drept campionat republican de regularitate și rezistență exclusiv pentru motoretele de fabricație românească „Mobra" și „Carpați" — doar 3 zile : joi, la Cîmpulung, are loc ședința tehnică, iar vineri, la orele 9,00, prima plecare. Pentru tinerii concurenți, cărora le este destinat acest concurs de curaj, îndemînare și de verificare a aptitudinilor tehnico-aplicative ca și pentru amatorii de motociclism, am solicitat un interviu **președintelui comisiei de organizare, tovarășul EUGEN PLEȘA.**

— Așa cum scria ziarul „Scînteia tineretului" în articolul de prezentare a concursului dotat cu **Trofeul „Mobra"**, apărut acum cîteva zile — ne-a spus interlocutorul — această competiție, care va deveni tradițională, s-a născut din ideea generoasă de a oferi tinerilor un nou prilej de manifestare sportivă care îmbracă, prin scopul și mijloacele sale, atributele tinereții. Sigur, **interesul major este de a verifica și populariza calitățile tehnice ale motoretelor românești, de a le încerca într-un regim de condiții dificile.** Pe un alt plan, concursul se recomandă și ca un examen de încercare a calităților de verificare a cunoștințelor mecanice, a îndemînării și inițiativei tinerilor concurenți, a calităților de piloți — în scopul stimulării și dezvoltării activității mototuristice și a motociclismului în general.

Interviul nostru cu tov. EUGEN PLEȘA

președintele comisiei de organizare

— Întrucît se cunosc etapele competiției, locul și data lor de desfășurare, v-am ruga să vă referiți, pe scurt, la dificultățile traseului.

— Noi am dat concurenților toate informațiile asupra categoriei drumurilor, a mediei orare și a punctelor orare de control și de aprovizionare cu combustibil, date privind echipamentul mașinilor și al participanților, verificarea tehnică, criteriile de stabilire a rezultatelor, penalizări și sancțiuni, printr-un buletin special editat de Federație. Aș dori să arăt că traseul are porțiuni dificile care vor pune la grea încercare curajul și măestria concurenților. Aceștia, pentru a obține rezultate bune, trebuie să-și dozeze eforturile astfel încît să poată trece prin posturile de control doar în timpii stabiliți și consemnați în carnetul de bord. Etapele nu-s chiar atît de grele ; mediile orare au fost fixate în funcție de categoria de drumuri luîndu-se în considerație și faptul că concurenții trebuie să respecte regulile de circulație pe drumurile publice — este un examen concludent în acest sens — întrucît circulația nu va fi întreruptă. Încheierea concursului se va face printr-un circuit de viteză unde se vor face, desigur, departajările respective, iar cei care nu vor acumula puncte de penalizare, firesc, se vor număra printre cîștigătorii întrecerii.

— Cei care vor birui în aceste lupte aprige, a căror temperatură va atinge cotele maxime, probabil, pe la Barajul Vidraru, pe la Rîșnov, Bran, Pîrîul Rece etc. în chip firesc se vor număra și printre beneficiarii succesului, a performanței definite de cîștigarea trofeelor puse în joc, a premiilor în obiecte. Ne puteți extrage ceva din această listă ?

— Bineînțeles ! În primul rînd **Trofeul „Mobra"**, decernat de organizatori, ziarul **„Scînteia tineretului"** și **Federația de motociclism. Apoi, premiile substanțiale, în obiecte, oferite de principalul factor de sprijin, moral și material din această acțiune : I.D.M.S.** Pentru locul I — un televizor „Venus" ; locul II — o mașină de spălat rufe ; locul III — un aparat radio, locul IV — un aparat de radio pentru voiaj : locul V — diferite obiecte în valoare de 500 lei ; locul VI — obiecte în valoare de 400 lei și locul VII — obiecte în valoare de 300 lei.

V. CĂBULEA

Cît produceți ?

(Urmare din pag. I)

șuruburi pot sau nu să le acopere nevoile. Dar nu se procedează așa, ajungîndu-se la anomalii ca cele despre care vă vorbeam.

Sînt greutăți a căror eludare depinde de Ministerul Industriei Constructoare de Mașini, de alți factori, cu atît mai mult cu cît problema respectivă comportă interes general. Dar exclusiv în sarcina conducerii uzinei cade, în același timp, punerea ordinei în magaziile sale de scule uade, așa cum sesizau muncitorii cu care am stat de vorbă, este o dezordine în care magazionerii se descurcă ca peștele pe uscat. Productivitatea muncii este stopată aici și de slaba organizare a producției, a locurilor de muncă.

COLABORAREA INTERNĂ — O „PIESA" NEFINISATA

— Chiar și pentru a ne ascuți cuțitele — spune strungarul Horia Tibrea, trebuie să așteptăm la rînd în ascuțitorie, deși s-ar putea instala polizoare în apropierea locurilor noastre de muncă. S-ar, cîștiga un timp valoros.

S-a afirmat apoi că, amplasamentul mașinilor este complet în afara fluxului (Petre Pop). Piesele mari se prelucrează pînă la jumătatea operațiunilor pe o linie, pentru ca în continuare să fie planificate pe o altă linie. Transportul se face în mare parte cu brațele pentru că autocarele nu se pot strecura printre utilajele aglomerate, dispuse la întîmplare. Se pierde circa o oră cu transportul acestor piese de la o linie la alta.

— Unele mașini — reia inginerul Iancău, au fost așezate de către tehnologi, sub grinda de susținere încît macaraua nu le poate deservi. Înainte cu doi ani erau bine dispuse. S-a încercat însă o organizare mai științifică. Ne-am opus soluțiilor aplicate, însă tehnologul care s-a ocupat cu această reamplasare, ne-a spus să nu ne amestecăm. De ce nu sîntem lăsați să ne organizăm noi secția ?

— Într-adevăr, tovarășe tehnolog șef, de ce ?

— Pentru că de aceea există un serviciu tehnolog în uzină, ne răspunde tov. ing. Toma Mendel ca să stabilească în mod riguros științific, cadrul de organizare optim atît pentru producția curentă cît și pentru cea de perspectivă. Problemele ridicate de colectivul sectorului II sînt excepții. În rest am făcut tot ce era posibil ca liniile tehnologice să fie astfel dispuse încît între ele să existe o colaborare lesnicioasă.

Dincolo de argumentele și contraargumentele aduse în discuție de o parte și alta, se descifrează de fapt lipsa de conlucrare, de colaborare temeinică între tehnologi și cadrele secțiilor, așa cum se ocolește colaborarea normatorilor cu maiștrii în stabilirea corectă a normelor. De la această consultare reciprocă, de la punerea de acord a tuturor factorilor din uzină în stabilirea soluțiilor tehnice interne cele mai corespunzătoare, trebuie să se pornească în crearea acelei ambianțe, în care capacitatea mijloacelor de producție din dotare, aptitudinile, elanul și priceperea muncitorilor să se afirme cu maximă eficiență.

Craiova : „Act de naștere"... sportiv

În aceste zile s-a semnat „actul de naștere" al unui nou complex sportiv la Craiova, vecin cu „Strandul tineretului" din Lunca Jiului. Spre bucuria amatorilor de sport, complexul va cuprinde două terenuri de handbal, două de tenis de masă, două de volei, o piscină olimpică, un teren de fotbal, unul de baschet și un velodrom.

Demn de reținut : toate activitățile se execută de către tineri în timpul lor liber.

TRAIAN ROȘIANU

În jurul unui pai lila...

(Urmare din pag. I)

ginerul Dan" șarjez eu și-l dau pe Gaspar drept maior de aviație.

După o juma de ceas de pălăvrăgeală, inginera, Clara pe numele ei mic, ne spune că nu-i din Brașov, că-i „în deplasare". Noi — păi hai să-ți arătăm Brașovul ! — și uite-așa, din vorbă-n vorbă, o suim în mașină și ne oprim direct la Poiana. Am băut pînă cînd bruneta s-a muiat. Atunci am luat-o și am plecat înapoi în oraș cu mașina 20. Gaspar se amețise urît, nu mai putea să conducă și a rămas sus cu tipa lui. În autobuz, Clara se încălzise rău de tot, a stat cu capul pe umărul meu, a cîntat nu știu ce romanță și m-a strîns de mînă pînă mi-au transpirat degetele. Dar culmea, ce crezi ? La zi ce crezi că s-a întîmplat după chestia asta care m-a costat două bătrîne, bugetul pe-o lună ?

Și interlocutorul meu supse nervos din citronadă, ținînd cu delicatețe paiul liliachiu...

Am dat din umeri.

— M-a păcălit, domnule !

— Cum adică ?

— Nu era ingineră, nici vorbă de așa ceva ! N-are nici o ocupație, vagabondează din oraș în oraș și trăiește din ce poate. Auzi, ticăloasa ! Să se dea drept ingineră ! Și frumoasă de pică, pe onoarea mea !

Discuția de mai sus se purta pe terasa cofetăriei centrale din Ploiești. Tînărul cu care vorbeam avea maximum 24 de ani, o figură simpatică, o ținută oarecum mîndră. Era bine îmbrăcat, bine ras și bine dispus.

M-a abordat întrebîndu-mă de unde mi-am cumpărat servieta. Servieta mea e românească, dar cum îmi place să glumesc i-am spus că o am din Japonia. Atunci tipul, Dan Ureche pe numele lui, a ținut să afle și alte lucruri despre mine. I-am spus că sînt regizor de film (o cerea servieta „japoneză") și că îmi caut figuranți prin țară. Mi-a spus că n-ar avea nimic împotrivă să devină actor, întrucît s-a plictisit să nu facă nimic. „Nu mai ține, domnule ! M-au luat ăștia la ochi, la miliție m-au speriat de vreo două ori că mă dă la reeducare cît sînt de bătrîn, dar eu știam că nu le dă voie legea peste opșpe ani. A venit și unul de la cartier, de la utece, să mă prelucreze. Mi-a plasat cîteva lozinci subtile, că „nu se mai poate să stau pe spinarea bătrînilor" și alte marafeturi de soiul ăsta.

A trebuit să plec din Brașov și una e cînd ești acasă, știi vadu, altceva cînd umbli prin străini. Da, am o metodă care nu dă greș ! se mîndri el. Fac pe inginerul. Dacă spui că ești inginer sau profesor toată lumea se dă la o parte și zice „Să trăiți !"

Proaste, în Brașov și aiurea, cu carul ! Cum aud de inginer vor să-mi intre sub piele, dragoste, măritiș și alte prostii de felu-ăsta. După o săptămînă mă topesc. Veniturile depășesc net regia ! Și uite așa din oraș în oraș, din hotel în hotel ! Acum mă duceam la Mamaia, să văd ce „pește" e la mare în sezon ! Da dacă mă iei în filmul matale renunț. Mă fac băiat cuminte. Pe onoarea mea !"

Și prinse iar între buze paiul lila de citronadă care, sub aciditatea mărturisirii, se decolorase ca o hîrtie de turnesol.

Postura de regizor nu mai mă amuza. Dimpotrivă. I-am spus lui Ureche să mă caute peste două săptămîni la studio și i-am dat adresa unei secții de miliție din București. Nu mi-a părut rău de ascuțimea și răutatea farsei. Unor tipi ca Ureche nu le poți deschide ochii decît prin bătaie de joc, demonstrîndu-le că există și alții mai șmecheri decît ei. Dar recapitulînd schimbul de vorbe la care unic martor fusese paiul lila de citronadă mi-a atras atenția o altă fațetă a discuției. Curioasă, stranie mentalitate de aventurier, fără scrupule la acest tînăr care s-a născut și a crescut într-o societate a muncii, a seriozității și a respectului între oameni.

Curioasă și cu atît mai gravă cu cît „Dănuț" Ureche „inginerul" care n-a muncit niciodată are „cîpii" fidele și în alte orașe ale țării. Anișoara Rotăriță din Sibiu mi s-a prezentat personal drept profesoară de engleză. Știind limba nu mi-a fost deloc dificil s-o demasc și atunci mi-a mărturisit că, de fapt, nu-i decît... ingineră. Am prins-o repede și cu a doua minciună și a urmat a doua mărturisire, „definitivă" — i-a fost teamă că, aflînd că nu muncește nicăieri, că nu are nici un căpătîi — o s-o disprețuiesc, „n-o să-i mai fac curte" ! Tot la „Împăratul Romanilor", în Sibiu, l-am cunoscut pe Domițian Pop, bărbat voinic și frumos, cu mîini nemuncite, îmbrăcat fin, cu danteluțe „ca la cucoane" — cum zicea cu scîrbă vădită un trecător. M-a abordat profesional, dîndu-se drept actor la teatrul din localitate, ca apoi, aflînd că sînt inginer venit în deplasare la Sibiu și că „sigur" nu sînt de la miliție să îmi propună un tîrg obscen și oribil : „Am două amice bune. Una se plictisește. N-ai vrea să petrecem seara împreună ?" ! ? ! „Desigur, ai plăti tu consumația, trebuie să ieșim oricum la o grădină". Și așa mai departe.

Cîți ani are Pop ? 27 ! Cîți ani are Anișoara ? 21 ! Nu cu multe zile în urmă ziarele relatau pe pagini întregi despre entuziasmul ardent cu care tînăra generație s-a înscris pe frontul reconstrucției. Cotidian, noi, lucrătorii din presă, sîntem solicitați de știri despre succesele tinerilor în producție, în învățămînt, în viață.

Pe acest fond dinamic, constructiv, apar cu atît mai pernicioase petele de umbră aruncate de indivizi ca D.U., A.R., D.P. O țară întreagă e angrenată într-un uriaș efort constructiv, într-un profund proces de autodepășire iar ei, cele cîteva lichele a căror existență și-a pierdut sensul desfid aceste eforturi, se sustrag muncii și sănătății morale întîrziind cu privirile goale și cu discuțiile lor lubrice în jurul cîte unui pai colorat de citronadă.

Măsurile luate pe linie de stat împotriva elementelor parazitare, creșterea combativității organizațiilor de tineret, disprețul cu care toți oamenii de treabă privesc aceste buruieni rămase cine știe cum în viața noastră sînt tot atîtea garanții că prezența „rozătorilor de paie de citronadă" va fi pe zi ce trece mai puțină, mai efemeră.

AZI în librării

EDITURA EMINESCU
Ionel Teodoreanu : **„LA PORȚILE NOPȚII"**, lei 16,50.
Șerban Nedelcu : **„INIMA OMULUI"**, lei 10,00.
Ioana Postelnicu : **„BEZNĂ"**, lei 8,50.
Oltea Alexandru : **„RACUL"**, lei 4,00.

EDITURA CARTEA ROMÂNEASCĂ
Mircea Ciobanu : **„CARTEA FIILOR"**, lei 8,50.

EDITURA UNIVERS
Vittorini Elio : **„ERICA ȘI FRAȚII SĂI"**, lei 8,00.

EDITURA ALBATROS
Eliot T. S. : **„POEME"**, lei 4,00.

EDITURA ION CREANGĂ
Ștefănescu Tudor : **„LACRIMA DELFINULUI"**, lei 5,25.

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

cinema

SUNETUL MUZICII (ambele serii) : rulează la Sala Palatului (ora 19).

ACEASTĂ FEMEIE : rulează la Patria (orele 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30), București (orele 8,45; 11; 13,15; 16,15; 18,45; 21), Melodia (orele 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 20,45), Modern (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,15), Arenele Romane (ora 20,45).

PETRECEREA : rulează la Republica (orele 9,30; 11,45; 14; 16,30; 19; 21,15). Capitol (orele 8; 10; 12; 14; 16,15; 18,30; 20,45), Stadionul Dinamo (ora 20,30).

ARGOMAN SUPER-DIABOLICUL : rulează la Luceafărul (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21). Festival (orele 8,30; 10,30; 12,30; 14,30; 16,45; 19; 21,15) Favorit (orele 10; 13; 15,30; 18; 20,30), Grădina Doina (ora 20,30), Grădina Festival (ora 20,30).

CEI CINCI DIN CER : rulează la Lumina (orele 9,30—15,30 în continuare ; 18; 20,30).

MARELE SEMN ALBASTRU : rulează la Victoria (orele 18,45; 21).

URMĂRIREA : rulează la Victoria (orele 8,45; 11,15; 13,45; 16,15).

SPLENDOARE ÎN IARBĂ : rulează la Central (orele 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 21).

FREDDY ȘI CÎNTECUL PREERIEI : rulează la Doina (orele 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30), Grădina Moșilor (ora 20,30).

PROGRAM DE FILME DOCUMENTARE : rulează la Timpuri Noi (orele 9—21 în continuare).

STRĂINII : rulează la Feroviar (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Excelsior (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

DREPTUL DE A TE NAȘTE : rulează la Griviță (orele 10,30; 15,30; 18; 20,30) Aurora (orele 9; 11,30; 14; 16,30; 19), Grădina Aurora (ora 20,30).

CAZUL SERGENTULUI GRIȘA : rulează la Înfrățirea (ora 15,15).

BĂNUIALA : rulează la Înfrățirea (ora 18,20), Ferentari (orele 15,30; 18; 20,30).

SUBIECT PENTRU O SCHIȚĂ : rulează la Buzești (orele 15,30; 18).

AFURISITUL DE BUNIC : rulează la Grădina Buzești (ora 20,30).

DEPARTE ÎN APUS : rulează la Dacia (orele 8,45; 20,30).

SUB SEMNUL LUI MONTE CRISTO : rulează la Bucegi (orele 10; 16; 18,15). Floreasca (orele 10; 15,30; 18; 20,30), Arta (orele 15; 17; 19), Grădina Arta (ora 20,30), Grădina Bucegi (ora 20,30).

AL 8-LEA : rulează la Unirea (orele 15,30; 18).

JOC DUBLU ÎN SERVICIUL SECRET : rulează la Grădina Unirea (ora 20,30).

IUBITA LUI GRAMINIA : rulează la Lira (orele 15,30; 18).

AȘTEAPTĂ PÎNĂ SE ÎNTUNECĂ : rulează la Cotroceni (orele 15,30; 17,45; 20), Grădina Lira (ora 20,30).

FERESTRELE TIMPULUI : rulează la Drumul Sării (orele 16; 18), **AȘTĂ SEARĂ, MĂ DISTREZ** : (ora 20).

MARILE VACANȚE : rulează la Giulești (orele 15,30; 18; 20,30), Mioriița (orele 11; 15; 17,30; 20).

STĂPÎN PE SITUAȚIE : rulează la Pacea (orele 15,45; 18; 20,15).

OPERAȚIUNEA LADY CHAPLIN : rulează la Crîngași (orele 16; 18; 20).

CEI 1 000 DE OCHI AI DOCTORULUI MABUSE : rulează la Volga (orele 16; 18,15; 20,30).

JURNALUL UNEI CAMERISTE : rulează la Viitorul (orele 16; 18; 20).

SALARIUL GROAZEI: rulează la Gloria (orele 9,30; 12; 14,30; 17; 19,30), Flamura (orele 11; 16,30; 19,30), Grădina Tomis (ora 20,30).

VÎNĂTORUL DE CAPRIOARE : rulează la Popular (orele 15,30; 18) : **PENTRU ȚARA ȘI REGE** : (ora 20,15).

FAMILIA TOT : rulează la Mușilor (orele 15,30; 18).

MISTERIOSUL X DIN COSMOS: rulează la Munca (orele 16; 18; 20).

RĂZBUNĂTORUL : rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,15).

AVENTURILE LUI JUAN : rulează la Flacăra (orele 15,30; 18), **SĂ NU UCIZI O PASĂRE CÎNTĂTOARE** (ora 20,30).

OMUL CARE NU POATE FI ACUZAT : rulează la Vitan (orele 15,30; 18).

CU DIRIJABILUL SPRE POLUL NORD : rulează la Rahova (orele 15,30; 18).

TIMP PENTRU A TRĂI : rulează la Progresul (orele 15,30; 18).

ÎNGERUL ALBASTRU : rulează la Grădina Capitol (orele 20,15; 22).

OPERAȚIUNEA LEONTINE : rulează la Grădina Vitan (ora 20,30). Grădina Rahova (ora 20,15).

DANSÎND SIRTAKI : rulează la Progresul-Parc (ora 20,15).

FANFAN LA TULIPE : rulează la Cinemateca — Union (orele 9; 11; 13) ; **JUCĂTORUL** (orele 18,30; 20,30).

teatre

MARȚI, 14 IULIE 1970

Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (La Teatrul de vară „Herăstrău") : PURICELE ÎN URECHE — ora 20,30.

tv

MARȚI, 14 IULIE 1970

● 18,00 Microavanpremiera ● 18,05 Emisiune pentru tineret : „Ce vreți să știți despre școlile profesionale ? ● 18,45 File din istoria culturii românești. George Enescu în conștiința poporului român. Participă compozitorii Pascal Bentoiu, Aurel Stroe și criticii Petru Comarnescu și Valeriu Răpeanu ● 19,15 Anunțuri — publicitate ● 19,20 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici ● 19,30 Telejurnalul de seară ● 20,00 Teatru TV : „Rosmerholm" de H. Ibsen (premieră TV). În distribuție : Victor Rebengiuc, Gheorghe Cozorici, Leopoldina Bălănuță, Olga Tudorache, Vasile Nițulescu, Jean Lorin-Florescu. Regia : Ion Cojar ● 22,15 Muzicorama TV : Seara cîntecului francez cu Michel Page, Michelle Surna, Sophie, Claude François, Marie Lafôret, Dalida, Sheila, Georges Moustaky și alții ● 22,50 Telejurnalul de noapte.

NOI ÎN MUNCĂ

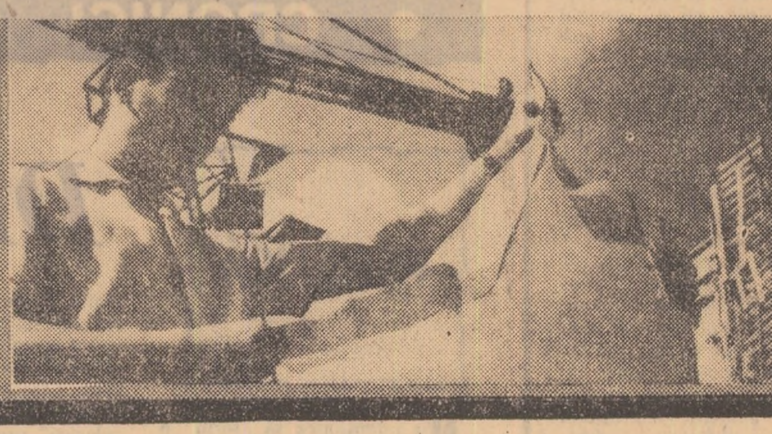

ÎN VIAȚA DE ORGANIZAȚIE

LA CÎMPULUNG

DIALOGURI PE UN ȘANTIER NAȚIONAL AL TINERETULUI

Practica o facem după-amiaza. Dimineața, așa am hotărît noi, dăm o mînă de ajutor la poligonul de prefabricate. Nu vrem să rămînem mai prejos decît alții. La urma urmei, ceea ce facem aici nu-i rupt de viitoarea noastră profesie de constructori.

Goi [pî]nă la brîu, încălțați cu cizme de cauciu[c] adaptați la condiții, studenții deschid î[n] terenul mlăștinos o trecere pe sub viitoru[l] terasament. Tîrnăcoapele izbesc furioas[e] în clisa rezistentă. Lopețile se opintes[c] greu. Pe fețele lor, însă, zîmbetul nu dispare.

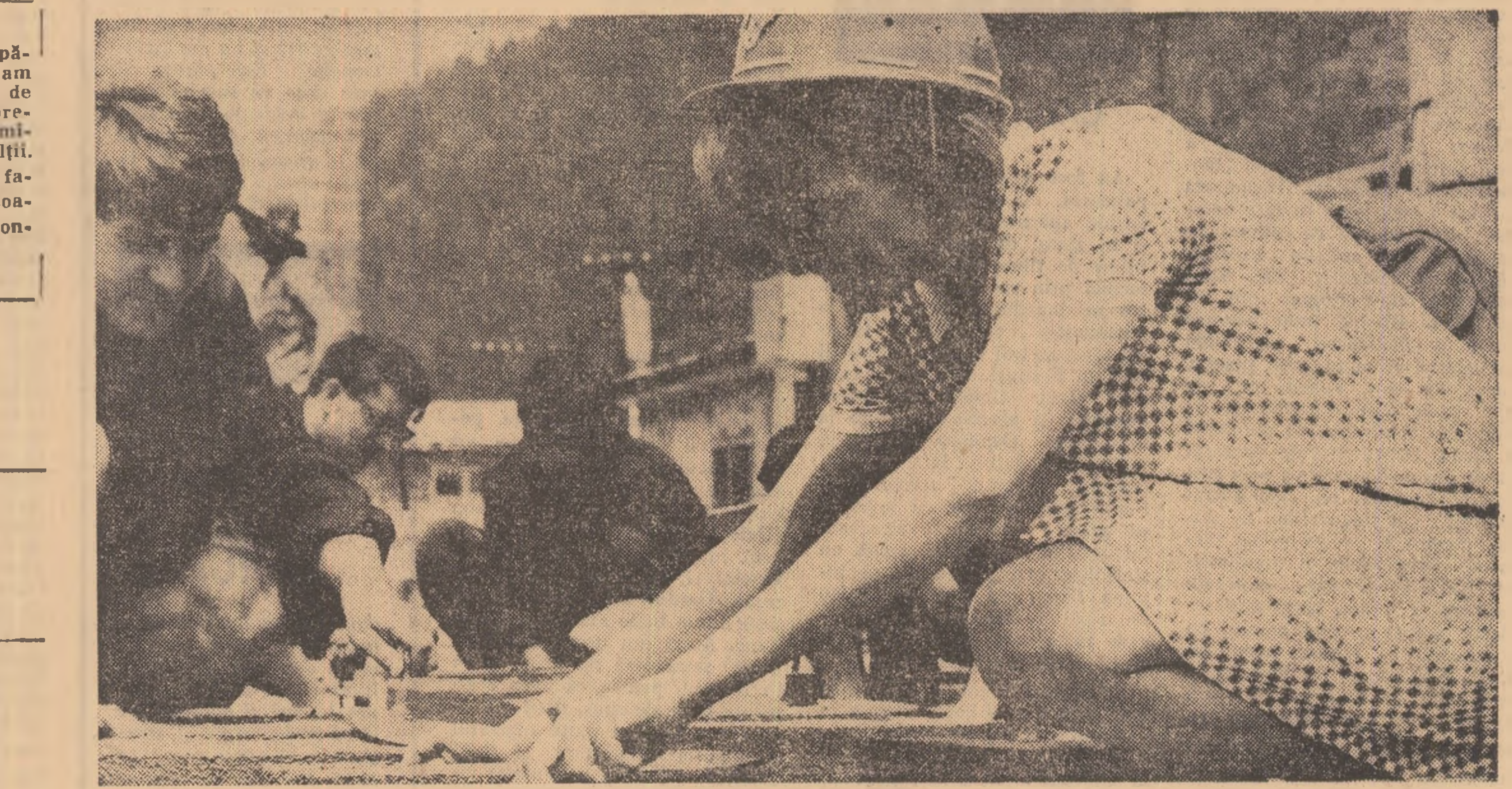

– Băieți, voi sînteți niște romantici.
– Sîntem brigadieri, și asta înseamnă mai mult!

Inginerul Dobrovolschi, o veche cunoștință a fotoreporterului nostru — cînd ai venit aici ? te știam la Porțile de Fier ! — și-a concediat șoferul, cum obișnuiește de fiecare dată cînd e grăbit, și ne poartă cu I.M.S.-ul să ne prezinte noile sale domenii. Ne poartă încolo-încoace de cîteva ceasuri ; văzusem mai înainte harta și totul ni se păruse clar, dar acum, confruntînd-o în teren, nu prea deslușim mare lucru. Obiectivul a fost atacat în mai multe puncte și, imaginația noastră, nedeprinsă cu tehnica stabilește greu o linie continuă între ele. O linie care să nu fie alta decît viitoarea cale ferată de la Cîmpulung la Lerești, spre noul combinat ce se construiește aici. Ne poartă încolo și încoace între aceste puncte de lucru, drumul accidentat printre viroage și dealuri presupune adesea virtuozitate de cascador, și mai ales, atenție, dar gazda noastră, cu mînecile suflecate, conduce din instinct și vorbește tot timpul. Despre șantier, despre schimbările de peisaj ce se vor produce nu peste multă vreme, dar mai cu seamă despre oamenii cu care lucrează, pe care îi conduce :

— Păcat, zău, că n-ați venit cu o zi, două mai înainte. Să-i fi prins încă pe cei de la „Dinicu Golescu". Acum tocmai s-au schimbat seriile. Să-i fi văzut, zău, o sută erau, nu vă venea să credeți că-s liceeni ! De altfel, ce vă zic eu, vorbesc și cifrele, cinci lei pe oră, patruzeci pe zi de fiecare, nu-s de ici de colo, dar-mi-te pentru niște băieți deprinși mai mult cu cartea decît cu lopata și tîrnăcopul și care, pe deasupra, nu-aveau de ce să uite că se află, totuși, în vacanță. V-aș da eu și niște nume chiar dacă-s plecați, că mi-au plăcut cîțiva dintre ei, așa, în mod deosebit, cum lucrau, dar îi știu doar pe numele mic, Mihai, Gica, Costel, cum se strigau între ei, și-apoi, cred că o să mai aveți ocazia să-i cunoașteți, c-au zis că or să revină și cu alte serii pe șantier.

Două declarații oarecum identice : „Îmi place aici. Dar nu pot să nu mă duc și la Lotru". „Sigur, sîntem în practică; dar asta nu înseamnă doar să privești!"

O oră și ceva staționăm la „grupul industrial". Cîtă vreme inginerul trebăluiește cu niște meșteri la o betonieră oprită noi facem cunoștință cu cei cărora li se spune „noua serie", elevi de la Grupul școlar U.M.M. (o grupă a brigăzii Argeș-9) și studenți de la Institutul de construcții din București. Cei din urmă, pentru că se află aici în practică, nu la muncă voluntar-patriotică, nu intră în vederea investigațiilor noastre. Pe noi ne interesau brigadierii. Acasă, însă, socoteala e una, pe șantier alta... Angela Dumitrescu, ale cărei palme nu par speriate de asprimea betonului umed este un fel de purtător de cuvînt al grupului :

— Practica o facem după amiaza. Dimineața, așa am hotărît noi, dăm o mînă de ajutor la poligonul de prefabricate. Nu vrem să rămînem mai prejos decît alții. La urma urmei, practică nu înseamnă doar să privești, iar ce facem aici nu-i rupt de viitoarea noastră profesie de constructori...

Alături, în același perimetru acoperit de cofrajele metalice în care capătă rezistență dalele pentru taluzul terasamentului, ceilalți, elevii, țin sfat în jurul maistrului Bădescu. Discuții aprinse, vociferări. Nervozitate vădită.

— I-au băgat peste noi, apucă să explice unul dintre elevi lăsîndu-ne a înțelege printr-un gest că se referă la mai marii lor tovarăși de muncă ; ieri am fost singuri aici, a mers parcă mai bine. Acum, poftim, ăsta-i front de lucru ? ! Chiar manual dacă am prepara betonul, cîți sîntem tot n-am avea de muncă mai mult de patru, cinci ceasuri !

Maistrul, om cu experiență, încearcă să-i tempereze, știe dînsul cum e cu entuziasmul primelor zile de lucru, cînd bătăturile din palme încă nu ustură și ți se pare că chiar a dărîma un munte e o bagatelă, dar nevoind să le submineze elanul le dă întru cîtva dreptate și le promite să umble, să discute să li se lărgească frontul de lucru.

— Te rugăm meștere, insistă unul încă neconvins de promisiune, ce naiba, sîntem de la profesională, știi, cum muncim !

Patruzeci de pași mai sus, pe valea Riului, la imensa balastieră, unde întîlnim un al doilea grup de elevi ne gîndim, fără să vrem, din nou la problema frontului de lucru. Nici o teamă băieți, să vă ajungă numai puterile !

Spre stația tehnică Argeselu, inginerul șef, din nou la volanul I.M.S.-ului, reia discuția de parcă în cele cîteva zeci de minute cît lucrase la betonieră nu se gîndise la altceva.

— Cum vă spuneam, păcat că nu i-ați prins pe cei de la „Dinicu Golescu". Aproape 40 de mii au realizat și i-au dat, hotărîseră încă de la școală, la contul 2000. Da'las-că, sînt sigur, nici cei noi nu-s mai prejos. I-ați văzut, fac treabă bună, îs mai deprinși cu munca, și-s ambițioși, vor să-i întreacă pe ceilalți. După ceea ce au făcut în două zile mai că-mi vine să cred că brigada lor o să fie prima. Că la asta se gîndesc, și la Lotru. A, nu v-am spus, au făcut la școală o brigadă care va merge pe șantier la Lotru. A fost bătaie din cîte am înțeles, s-au înscris de două ori mai mulți decît era nevoie. Și între cei care au venit aici, la noi, sînt cîțiva care țin să meargă în seria următoare și la hidrocentrală. Ieri, cînd discutam cu ei, am încercat să-i conving că trebuie să meargă și-n vacanță, ca le ajunge o serie, că la urma urmei și șantierul nostru e grozav, că, fiind vorba de o cale ferată, se-aseamănă întru-un fel cu Bumbești—Livezeni, dar ce, îi poți convinge ? ! Slăbuțul acela cu care ați stat de vorbă și dumneavoastră, secretarul U.T.C. pe școală, mi se pare, o ținea cel mai tare : „Tovarășe inginer, ne place aici. Dar nu putem să nu ne ducem și la Lotru". Duceți-vă, le-am răspuns, ce puteam să le zic altceva ?

Sfat în jurul maistrului Bădescu. Discuții aprinse, vociferări. Nervozitate vădită. Poftim, ăsta-i front de lucru ? Chiar manual dacă am prepara betonul, cîți sîntem tot n-am avea de muncă mai mult de patru, cinci ceasuri ! Te rugăm, meștere, ce naiba, sîntem de la profesională, știi cum muncim !

Și o a treia, deloc diferită: „Cum să meargă? Bine, ca la muncă"

Și iată-ne sus, la cel mai îndepărtat, pînă acum, punct al șantierului. Adaptați la condiții, se muncește într-un teren mlăștinos, la punctul unde, într-o viroagă se string scursorile ploilor, studenții, goi pînă la brîu, lucrează încălțați cu cizme înalte de cauciuc. Sînt 79 la număr, toți de la Politehnica, electroniști din anul I. Mai exact, din anul doi acum, fiindcă, cel puțin primul grup inițiat executînd o trecere pe sub viitorul terasament, ne-a oferit argumentul — au promovat cele 7 examene cu note de la 7 la 10. Și Virgil Berbecu, și Petre Anghelută, și Ștefan Cara și toți ceilalți.

Se lucrează intens, tîrnăcoapele izbesc furioase în clisa rezistentă, lopețile se opintesc greu. Dialogul ar deveni jenant dincolo de niște întrebări de circumstanță.

— Cum merge, băieți ?

— Cum să meargă ? Bine. Ca la muncă, nu ca la Costinești.

— Într-adevăr, insinuăm noi, acolo e plajă, nisip, soare...

Interlocutorul, căruia nu-i observasem pînă atunci fața, își ridică ușor capul proptindu-se zîmbitor în coada lopeții.

— Da' ce, aici nu-i soare ? Și să vezi cum ustură cînd asuzi. De nisip, ce să mai vorbim... Și-și scoase cu un gest firesc o cizmă scuturînd din ea cîțiva pumni de pietriș care-i intraseră peste carîmb, după care își reluă lucrul, cîțiva metri mai încolo, împreună cu ceilalți, chemați toți să pună umărul la urnirea unei basculante împotmolite. La plecare, țin să termine totuși, discuția aruncîndu-ne cîteva vorbe peste umăr : Să știți, voi merge și la mare, să terminăm mai întîi ce avem de făcut aici. Că altfel e odihna după ce ți-ai făcut datoria.

— Par cam zgîrciți la vorbă, remarcă la întoarcere inginerul care sesizase, probabil, dificultatea pe care o întîmpinasem în încercarea de a lega dialogul. Nu că ar fi tăcuți, ați văzut, și cînd lucrează, vorbesc, glumesc, sînt veseli tot timpul, numai că, mi-amintesc cum eram și eu, deși-s mulți ani de cînd mi-am terminat studenția, nu prea se îndeamnă la comentarii pe seama a ceea ce este evident. I-ați întrebat cum lucrează. Păi ce, dumneavoastră n-ați văzut ? De trei zile sînt aici, ei au început lucrarea, dar se simte. Și-apoi trebuie să stai mai mult printre ei, să te vadă cît le poți pricepe demonstrațiile ca să devii părtaș la gîndurile, la simțămintele lor. Căci simt, ce mai, studențește. Ieri, am petrecut mai multe ceasuri cu ei, voiam să aflu, în privința cazării, ce le-ar mai trebui, de ce-ar mai fi nevoie ca să se simtă bine, că ne preocupă asta, să le oferim condiții cît mai bune. Da nimic, nici o sugestie, dacă nu pun la socoteală chestia cu ziarele, pe care am și rezolvat-o astăzi, le-am făcut 40 de abonamente, doi la un ziar ; Nici o pretenție, cică e bine, au de toate, e chiar mai bine decît s-au gîndit, decît le-au spus alții, că au și apă caldă, dar, de-ar fi după ei, ar sta chiar acolo unde am fost, în preajma punctului de lucru, pe deal, în niște corturi, ca ostași într-o tabără. Și vorbeau așa, în serios, că nu m-am putut stăpîni să nu le zic : Măi, băieți, voi sînteți niște romantici... Da unul de colo, vlăjganul ăla pe care l-ați și fotografiat, sare : „Umbli la poezie, dom-le inginer. Noi sîntem brigadieri și asta nu e numai romantism. E ceva mai mult !" Ei, ce mai poți zice la una ca asta...

NICOLAE ARSENIE
MIRCEA TACCIU

Fotografii : C. CIOBOATĂ

TINERII

DUMITRU M. ION

Este atît de greu să scrii despre tineri : ca și cum ai fi nevoit să scrii despre tine numai laude de vreme ce ai vîrsta lor, gîndurile și sentimentele care-i însoțesc și le dau titlul nobiliar al curajului.

Dar ce vorbe se pot potrivi în acest ceas mijlor de tineri plecați într-o bună dimineață pe o scară de tren către unul din orașele țării spre a-i spori frumusețea ? Către sutele de șantiere ale muncii patriotice ale acestei veri ? Toate vorbele de bine se string ca într-un căuș lansat în fîntîna cu cele mai clare reflexe, cu apele cele mai bune.

Și poate că ar fi nevoie să vorbim mai întîi despre tinerețe fără bătrînețe, și despre necuprinsele furii și urgii ale apelor răzvrătite. Cine era atunci tînăr și cine bătrîn ? Știm noi oare cu adevărat unde începe și se sfîrșește tinerețea ? Nu cred, sau o știm fiecare [illegible] despre noi, cei [illegible] blăm printre flori prin parcurile cetății, admirînd formele și dimensiunile arborilor, virtuțile lor, ale semenilor noștri. Și, atît timp cît nimic nu ne clintește, sîntem tineri, tineri ! Cine dintre cei care s-au aruncat în puhoaiele apelor să-și salveze semenul, copii, lucrurile adunate în mulți ani și amenințate de moarte într-o clipită, era tînăr și cine bătrîn ?

Tinerii aceștia despre care uneori am auzit vorbe nu tocmai de pus ca o floare la ureche : i-am văzut dintr-odată zvîcnind ca alergătorii olimpiadelor, i-am văzut gata să-și ofere chiar viața, cum nu cunosc ce-i somnul și setea. Tinerii aceștia de ieri și de astăzi.

Deseori în loc să lăudăm tinerețea lor am privit-o de sus, nefăcînd nici o concesie, tulburîndu-le indiferența față de unele lucruri mărunte pe care-i îndemnăm uneori să le facă.

Tinerii din primele generații ale socialismului au înălțat munții, au fărîmițat stîncile, au cîntat cîntece de biruință, apoi au venit la casele lor, iată de ce, uneori, tinerii de astăzi, puși să cutreiere parcuri poate n-au mai avut aceeași tragere de inimă. De ce ? Vă spun eu, care sînt tînăr : fiindcă tinerii duc dorul hiperbolei, al hiperbolei înfăptuite, al eroismului chiar.

Dar tinerii de astăzi nu sînt altfel decît cei de ieri, deosebirea e numai aparentă și, de e vreuna, la suprafață. Ieri, ei au lăsat magnetofoanele să cînte, au rupt ritmul de dans și au alergat cu sufletul la gură către casele de pe malul apelor. Așa s-a întîmplat la Tîrgu-Mureș, așa s-a întîmplat în atîtea părți ale țării. Tinerii aceștia abia terminaseră liceul, tinerii aceștia a căror plăcere nu era (după cum spun unii) decît distracția, s-au aruncat în șuvoaie.

Noi am văzut tinerii noștri opunînd rezistență furiei apelor, au cărat zi și noapte saci, au bătut pămîntul cu mîinile, cu pumnii, au sărit din nou în ape : ca și cînd ar fi fost pescuitori de perle, ei culegeau mai mult decît perle : viață. O așezau pe mal, îi surîdeau o clipă și plecau din nou. Se vede că atunci cînd e vorba de salvat viața, bogăția obștei, de apărat cuceririle socialismului tinerii nu se mai împart pe profesii : ei toți sînt militanți pentru apărarea, construirea, perfecționarea orînduirii noastre socialiste, gata să răspundă, cu munca lor, necondiționat, oricăror obiective.

Încă o dată tinerii și-au arătat marea lor putere de a îmblînzi natura. Acum a venit vara și trenurile au plecat încărcate spre nord, spre sud, tinerii surîzători au fluturat mii de mîini pe peroane, au fost rostite vorbe de bucurie la gîndul experiențelor care-i așteaptă : tinerii noștri care duc dorul hiperbolei, al hiperbolei care poate fi înfăptuită, vor așeza temelii noi, vor înălța case, orașe, vor cînta marea izbîndă a evului nou socialist. Tinerii despre care părinții au auzit vorbindu-se la radio, sau le-au văzut numele în ziare au plecat iarăși pe șantierele țării. Vom avea multe de scris despre ei, îi vom căuta în unele din locurile unde muncesc și le vom descrie entuziasmul — în formele în care se manifestă el — vom încerca să consemnăm ceea din atmosfera, totuși romantică, totuși entuziastă, pe care o degajă orice manifestare importantă a energiei și priceperii tinerești.

ECOURI

MAMAIA '70

PUNCT, ȘI DE LA CAPĂT?

OPINII

CĂLIN CĂLIMAN

„Deci, școli, tendințe, curente, tehnici, dar înainte de toate, idei, idei, idei"... Fraza aceasta, în diferite variante, a revenit în toate comentariile pe marginea celui de-al treilea festival internațional de animație, desfășurat la Mamaia la sfîrșitul lunii trecute. Pe foarte bună dreptate. Pentru că, efectiv, acesta a fost principalul rezultat al competiției de prestigiu, organizată pentru a treia oară în țara noastră: demonstrația că filmul de animație este, azi, un excelent mijloc de vehiculat idei. Stăm adesea la cinematograf ore în șir, și la sfîrșitul unor pelicule lungi și plicticoase, constatăm că realizatorii n-au avut, practic, nimic de spus. Vedem, pe de altă parte, cîte un filmuleț de animație, desfășurat pe parcursul a numai cîteva zeci de secunde, și simțim cu bucurie că ne-a fost oferit, de fapt, un „concentrat de idei". Un singur film, de pildă, excelentul scurt-metraj metaforic **Trec zilele**, al iugoslavului Nedeljko Dragic, cuprinde mai multe și mai pertinente reflecții asupra relației omului cu societatea, cu lumea înconjurătoare, decît zeci (aș zice chiar sute, mii) de lung-metraje din categoria acelora fabricate în serie, după rețetele verificate ale succesului facil. Și asemeni acestui subtil și atît de original film (absent din palmares doar pentru că nu este de producție tocmai recentă), am văzut la Mamaia multe alte filme de interes major, datorat îndeosebi concentrației mari de idei pe metru de peliculă.

Au fost menționate (atît în palmares, cît și în comentariile critice, apărute în întreaga presă și în ziarul de față) numeroase titluri de filme care s-au impus tocmai prin substanța lor densă. Nu ne îngăduim luxul de a „demonstra", cu ajutorul fiecărui scurt-metraj amintit, primatul ideii în Festival. Pentru cei care n-au văzut filmele, un singur exemplu (și alegem, oarecum la întîmplare, **Ospățul**) credem că poate fi revelator. Iată, în două cuvinte, subiectul acestui film foarte spiritual, dar cu implicații grave: un lup se strecoară într-o stînă; ciobanii apără cu strășnicie oile și reușesc să răpună fiara; de bucurie ei fac un ospăț grozav, punînd în frigare toate oile salvate cu atîta trudă. Fără alte comentarii.

Palmaresul a pus cu premeditare accent pe filmele bogate în conținut și substanță. Juriului — unui juriu ferm hotărît (inițial) să limiteze la minimum premiile acordate, pentru a feri festivalul de inflație — nu i-a fost ușoară misiunea. Sigur, hotărîrile luate sînt oricînd discutabile și palmaresul fiecărui specialist, fiecărui comentator, va diferi de cel oficial cel puțin la cîteva din verigile de aur și argint ale „lanțului" de pelicani. Este firesc să fie așa. Importantă mi se pare, însă, dincolo de orice rezerve, dominanta festivalului: orientarea comună — a realizatorilor, a juriului, a criticii — spre **filmul de idei**. Cred că tocmai acest element recomandă a treia ediție a festivalului de la Mamaia drept un moment notabil în istoria festivalurilor de gen și — de ce nu? — în istoria animației mondiale. Fiind, împreună cu pandantul său din anii impari, Annecy-ul, **singurul festival din lume** specializat exclusiv în filme de animație, Mamaia are răspunderi, îndeosebi profesionale, de maximă însemnătate.

Un capitol aparte (care merită o discuție aparte) este acela al filmelor pentru copii, și poate că n-ar strica pe viitor ca festivalul de la Mamaia să cuprindă o secțiune specială, cu premii speciale, destinată filmelor pentru copii. Aceasta, pentru a se evita caracterul oarecum eterogen al competiției.

Ce ar fi de remarcat în legătură cu participarea românească? Neîndoios, faptul că selecția acestui an a fost sub nivelul posibilităților reale ale studioului și ale celor mai mulți dintre realizatori. Este drept: filme românești slabe s-ar putea spune că n-au existat (**Calomnierea calomnici** e un film nereușit, dar să nu neglijăm faptul că ingeniosul Bob Călinescu a ratat o idee **frumoasă**). Au fost în schimb multe filme mediocre. De un descriptivism excesiv **(Pe-un picior de plai)**, fără vibrația unei autentice fantezii **(Pe un perete)**, cu istorioare simpliste **(Bună dimineața, poveste)**, cu semnificații incerte **(Altă Scufiță Roșie)** sau cu intrigi banale **(Grădina)**... Doar cîțiva realizatori, Virgil Mocanu **(Defect)**, Olimp Vărășteanu (prezent în afară de concurs cu **Insula**) și, îndeosebi, Gelu Mureșan **(Gardul)** au trecut pe lîngă niște filme bune sau chiar foarte bune. Acest din urmă film avea toate șansele să reprezinte ceva în festival, pentru că avea realmente ceva de spus, dacă îndeosebi în prima sa parte regizorul renunța la digresiuni și dacă desenul ar fi avut mai multă vigoare. Prezent în palmares, **În pădurea lui Ion** (de Adrian Petringenaru), inspirat de o poveste populară și pornind de la motivele unor foarte frumoase icoane pe sticlă, este — dintre toate filmele românești — singurul „închegat", capabil să trezească oarecare interes, atît prin semnificațiile de conținut, cît și prin forma de expresie. Cum spuneam, nici celelalte filme românești nu sînt lipsite de calități (să amintim doar plastica din **Fascinație**, în care recunoaștem „mîna" lui Sabin Bălașa, să amintim desenul Getei Brătescu sau grația Tatianei Apahideanu). Dar filmele sînt **făcute**, și nu **născute**. O analiză aprofundată ar putea demonstra aceasta, detaliat, de la caz la caz. Oricum, experiența acestor filme nu trebuie ștearsă cu buretele, chiar dacă prezența țării noastre a fost palidă în festival. Sîntem împotriva formulei „punct, și de la capăt...", care mai stăruie în obișnuința multora. Să privim participarea României la festival ca o „experiență deschisă", din care cu toții — realizatori, critici, spectatori — putem trage prețioase învățăminte.

Tinerii pot da tinerețe clubului!

(Urmare din pag. I)

altele și de diplomele primite, ultima fiind din anul 1968. De atunci? Nimic. Ca o simplă coincidență vom aminti că exact în februarie 1968 a fost dată în folosință impozanta clădire a clubului despre care dăm cîteva date: la valoarea ei de 950 000 lei, se adaugă un inventar (mobilier, covoare, tablouri etc.) de 150 000 lei și valoarea de 67 000 lei în care sînt incluse: aparate muzicale, stație de amplificare, televizor, costume naționale pentru 8 perechi de dansatori, o popicărie. Clubul este dotat și cu o bibliotecă cu 1 600 de volume valorînd 12 000 lei.

Tovarășul **Mircea Grigoraș**, directorul clubului, ne dă posibilitatea să vedem și un program al activității culturale desfășurate în luna aprilie. Transcriem cu fidelitate:

Luni: Vizionare la televizor; 19,30—21 program la bibliotecă. **Marți**: Vizionare la televizor; 19.30—21 activitate în sala de jocuri; program la bibliotecă. **Miercuri**: Vizionare la televizor; 19,30—21 program la bibliotecă" etc.; fără nici o modificare în tot cursul lunii. Comentarea penuriei de activități ni se pare inutilă. Tovarășul **Ștefan Fridel**, secretarul Comitetului sindical al fabricii, ne spunea cu tristețe: „Formația de dansuri premiată la faza pe țară a celui de-al VII-lea concurs al formațiilor artistice făcea repetițiile într-o baracă. Acum, cînd avem un asemenea club, nu are cine să facă repetiții în sălile special construite...".

Mircea Grigoraș ne spunea el însuși, nemulțumit de inconsistentul program de la club: „Tinerii sînt cei care trebuie să facă „să trăiască" clubul. Cînd eram ca ei, în sat aveam un taraf, o echipă de teatru, o echipă de dansatori... Acum avem cabine pentru actori, săli mai mari și mai mici de repetiții, o sală de spectacole cu sute de locuri, dar...". În locul punctelor de suspensie vom cita noi din programul de activități: „Locul de desfășurare al acțiunilor: (mai sus menționate, nota noastră) în holul clubului, la bibliotecă".

Restul clădirii **se odihnește** după cei cîțiva ani cît au durat lucrările construcției. Într-adevăr, se face simțită și lipsa unui cadru calificat capabil să învioreze și să coordoneze activitatea culturală, dar este sensibilă și lipsa de inițiativă a organizației U.T.C. din fabrică, din sat, în această direcție, evident fiind că prezența edificiului cultural nu suplinește lipsa acțiunilor culturale.

Se pare că dintr-o comodă înțelegere a apartenenței acestor instituții a fost păgubită activitatea culturală: practic, păgubiți sînt oamenii, fie ei tineri sau vîrstnici, și acest fapt e cu atît mai inadmisibil cu cît există o bază materială corespunzătoare unei vaste activități.

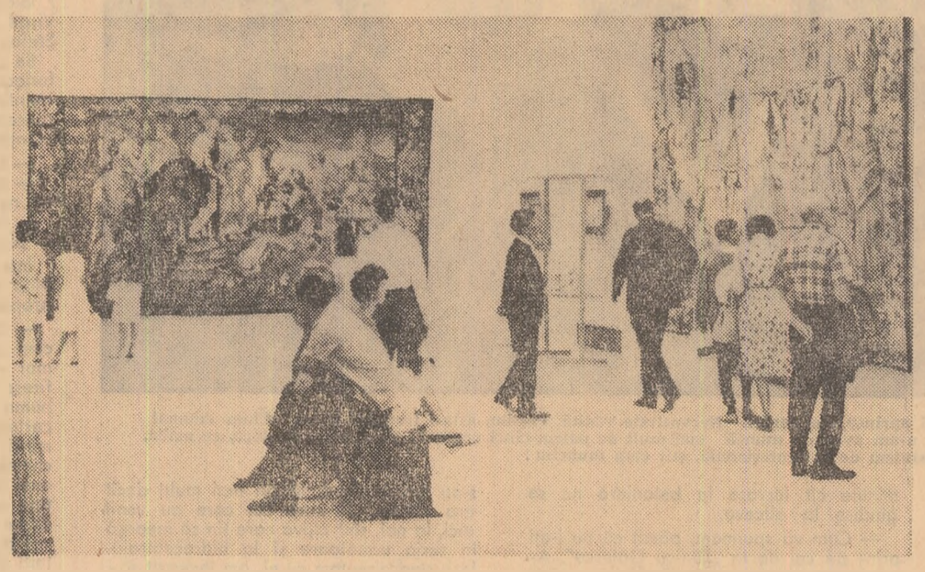

În Muzeul de artă al Republicii Socialiste România

PORTRET AL ARTISTULUI TÎNĂR

Nicolae Wolcz

Mărunt de statură, veșnic cu o servietă studențească sub braț, cu o privire de un albastru sever, Nicky *este pentru cei mai mulți dintre noi — și recunosc acest lucru cu mîndrie și nu cu modestie — unul dintre principalele momente de autocontrol. Îl căutăm și îl consultăm în probleme aparent simple și clare (un autor de renume, un spectacol de succes) sau, în momentul în care, ah, ni se întind în fața ochilor tristele teritorii albe ale lecturilor noastre. Și sîntem evident contrazișii.* Nicky *rostește o frîntură de frază, de regulă incoerentă, căci, bineînțeles, prea profund în gîndire fiind, nu are „conversație". S-ar părea că prin ceea ce susține contrazice evidența, fapt care te îndeamnă să fii cuprins de o ușoară iritare. Și în fața acestei enervări privirea albastră a lui Wolcz devine blîndă. Printre paradoxuri poticnite în cuvinte, descoperi încetul cu încetul că adevărul despre lucruri și oameni este împărțit în trepte și esențe, că adeseori ceea ce pare nu este, că ceea ce este, nu pare. Și momentul de iritare odată depășit, vei afla despre bunul* Nicolae *că umblă prin lume cu servieta sub braț și cu șapte soluții noi pentru Shakespeare în minte, că își caută sală pentru un nou spectacol de pantomimă, că a descoperit reprezentarea plastică a fiecărui vers din Tagore.*

Surprinzător și inedit în Nocturnul *de la Țăndărică, bogat în nuanțe ca un împărat asiatic în aur în* Leonce și Lena, *absolut în raport cu sine însuși în încercarea* Phoedros *după* Dialogurile *lui Platon! Și modest fără limite. Dacă ți se întîmplă vreodată să te surprinzi pradă acelui penibil sentiment care se numește „suficiență" caută-l pe Nicolae Wolcz! El, atît de sever în aparență, atît de plin de bunăvoință și de umor în fapt, este un Artist; el nu știe ce înseamnă comoditatea; el nu știe ce înseamnă liniștea și mulțumirea de sine.*

MONICA SĂVULESCU

• CRONICI • CRONICI • CRONICI

PLASTICĂ

DEBUTURI*)

Nu intenționez să scriu o cronică propriu-zisă. Ci pur și simplu cîteva constatări pe marginea unor debuturi, care, justificat rețin atenția. Aceste constatări nu-și propun nici să definească expres originalitatea autorilor ori limitele „universului" lor artistic. În același sens mi se pare mai utilă și mai interesantă accentuarea exactă a acestor eforturi incipiente, relevarea „insolubilităților" mai mult din perspectiva problematicii abordate și mai puțin din aceea a meșteșugului artistic care, evident, se poate desăvîrși în timp. Spun toate acestea pentru că „insolubilitățile" acestor debutanți mi se par tot atîtea enunțuri conștient afirmate ale unor intenții majore numai momentan (și aparent) divergente, semnele unei gîndiri ale unor raționamente plastice prin care aceștia împacă, atît cît poate împăca acum, o anumită structură cu rigorile și exigențele artei plastice în contemporaneitate. *Doru Rotaru*, de pildă, acționează prudent între limitele picturii monumentale, în special fresca, și cele ale picturii de șevalet. Viziunea fantastică, de vis, pendulează atent între o proiecție simbolică a realității și un decorativism, care, acționînd contrar, tinde să transforme totul în *motiv*. Același fapt se poate observa și în accentul folcloric al viziunii, accent cultivat în căutările sale, ca un gir al unei scări de valori morale. La o analiză sumară *Liviu Gheorghe*, un alt expozant, pare că subscrie deliberat condiției șevaletului. Îl preocupă „clasice" probleme de lumină, evident cu semnificații afective, cultivate ca un echivalent al unor stări lirice. El analizează lumina în sine și nu în raport de obiecte, de volume, ceea ce-l obligă s-o materializeze într-o arhitectură fermă și statică. Ne aflăm în fața unei „metalizări, a unei mineralizări a atmosferei, a aerului" cum ar spune George Călinescu. Dar dincolo de toate acestea, de „cumintea" clasicitate a unei asemenea atitudini, tînărul artist își deschide cu abilitate o poartă către o altă ipostază luminîndu-ne o lume de structuri perfect și logic organizate, sugerînd ritmuri citadine, industriale pe care le sensibilizează, cărora le dă înțelesuri afective. *Tiberiu Zelea* pare din punctul de vedere amintit, mai intransigent. În lucrările sale intră o notă de categoric, un soi de obsesie a stilului, poate dintr-un complex ușor de înțeles. Pe fundaluri neutre, liniștite, ca un fel de suport, organizează prin contrast compoziții fragile, filiforme, amenințate perpetuu de dezintegrare. Toate structurile sînt un soi de „castele pe nisipuri", ca să folosim titlul unei lucrări. Să observăm însă că sensul univoc al viziunii răpește ceva din bogăția de sugestii a unei opere, din adîncimea ei, din puterea ei de convingere. *Gheorghe Rizoiu*, care completează grupul, prezintă o ceramică diversă care dezvăluie mai mult afinități pe „linie pedagogică" cu artiști prestigioși, care i-au fost profesori, decît una izvorîtă dintr-o evoluție proprie. Pentru că nu depășește stadiul unei profesionalizări, e drept solidă, nu vom insista asupra lucrărilor sale. Ele sînt realizate cu gust, cu probitate de meșteșug, dar n-a afirmat și se pare că nici nu și-a propus să afirme, în acest stadiu, ceva prin ele. Vom zăbovi în schimb asupra unui debut deosebit: *Eugen Tăutu*. Pictura lui manifestă un decorativism acuzat, puțin obositor, prin cultivarea excesivă a „poantei", a „găselniței" (un fel de scriitură alfabetică extrem-orientală, de unde și caracterul precumpănitor grafic al acestei picturi), decorativism în care amestecă sugestii din cele mai diverse, nu conform unor deziderate programatice, ci unor impulsuri de moment, cu un gust pronunțat pentru literatură (pentru poematic) care te face uneori să pierzi din vedere tocmai plasticitatea propriu-zisă a formei. Dar aci stă și interesul deosebit pe care-l suscită pictura sa, deoarece cu mijloace obișnuite creează o lume fabuloasă în care orientalismul nu e o formă de evaziune geografică, ci o stare de spirit, o meditație a inteligenței, desfăcută de anecdotic.

C. R. CONSTANTINESCU

* Expoziția de grup: **Doru Rotaru, Liviu Gheorghe, Tiberiu Zelea, Gheorghe Rizoiu**, deschisă la sala Kalinderu, str. dr. Sion nr. 2 — Expoziția de pictură: **Eugen Tăutu**, Muzeul de Istorie al Partidului, Șoseaua Kiseleff nr. 2.

MUZICALĂ

NOI IMPRIMĂRI ROMÂNEȘTI

Stagiunea muzicală s-a terminat. În cele două luni care ne mai despart de cea de a cincea ediție a Festivalului Internațional „George Enescu", alături de emisiunile Radioului și Televiziunii, discul a rămas unicul prilej de a „rămîne" în preajma marii muzici.

Întîmplarea face ca acest sfîrșit de stagiune să coincidă cu apariția unora dintre cele mai interesante imprimări pe care le-a difuzat în ultimul timp Casa de discuri „Electrecord", înregistrări dedicate atît creației contemporane românești cît și unora dintre cele mai recente și reprezentative versiuni interpretative realizate de formațiile și instrumeniștii noștri. Ne propunem tocmai de aceea ca în aceste săptămînale însemnări să menționăm de astădată cîteva dintre aceste noi imprimări.

Sub titlul „Pagini din opere românești" un disc reușește să prezinte iubitorilor teatrului liric unele dintre cele mai caracteristice pagini dedicate de compozitorii noștri operei. Cîteva „momente" din operele „Petra" de G. Ștephănescu, „Năpasta" de Sabin Drăgoi, „Marin Pescarul" de Marțian Negrea, „Pădurea vulturilor" de Tudor Jarda, „Trandafirii Doftanei" de Norbert Petri, „Ion Vodă cel Cumplit" și „Răscoala" de Gh. Dumitrescu, oferă (alături de mai vechea înregistrare integrală a Oedipului enescian), un tablou al eforturilor depuse în ultimul veac pentru crearea unei școli românești de operă, preocupările compozitorilor noștri pentru o largă diversificare tematică, pentru folosirea unui limbaj pregnant, cu rădăcini adînci în melodica populară românească.

Valorile cuprinse pe această înregistrare ne fac să ne gîndim, pe bună dreptate, la acele zile în care discografia românească se va putea mîndri cu imprimarea integrală a unor opere de mare semnificație în istoria literaturii lirice naționale, din care discul de față nu ne oferă decît „momente" disparate.

Un disc de o valoare cu totul unică însumează trei dintre marile reușite ale literaturii corale românești din ultimii ani: „Scene nocturne" de Anatol Vieru, „Ritual pentru setea pămîntului" de Miriam Marbe" și „Aforisme" de Ștefan Niculescu, lucrări care în interpretarea corului „Madrigal" dirijat de Marin Constantin, au făcut cunoscute întregii lumi strădaniile școlii muzicale contemporane românești spre continuarea marilor tradiții ale culturii corale naționale.

Înregistrarea stereofonică realizată de Corul „Madrigal" sub conducerea dirijorului Marin Constantin ne restituie întreg farmecul interpretărilor acestei formații, culoarea vocală cu totul unică, neobișnuita omogenizare, infinita gamă de nuanțe.

Discul St. ECE 0414 ne propune audiția a doua dintre lucrările lui Ludovic Feldman, „Variațiunile simfonice" și „Cinci poeme" pe versuri de Mariana Dumitrescu", piese definitorii pentru vitalitatea, admirabila știință componistică, rafinamentul creatorului.

Din suita de înregistrări dedicate unor interpreți de talent ne permitem să cităm discul cuprinzînd două dintre simfoniile lui Haydn în interpretarea Filarmonicii din Cluj, discul închinat unei reputate formații vestgermane „Nord deutscherRundfunk" care ne oferă cinci concerte pentru trompetă și orchestră (semnate de Vivaldi, Telemann, Purcell, Bach și Leopold Mozart) — precum și „Imperialul" lui Beethoven în noua versiune a lui Radu Lupu, pianistul socotit în prezent, pe întregul glob, drept unul dintre cei mai desăvîrșiți maeștri ai claviaturii.

În sfîrșit, o veste îmbucătoare pentru toți tinerii care doresc să-și însușească prin intermediul discului elementele unei sistematice culturi muzicale. În librării poate fi găsit cel de al doilea disc în care prof. Zeno Vancea își propune să creioneze „O istorie a muzicii universale în exemple". Noul disc, cu o bogată paletă de exemplificări din creația italiană, germană, engleză, spaniolă, cehă, poloneză, rusă și românească se ocupă de evoluția creației vocale și instrumentale în secolele 16 și 17.

IOSIF SAVA

Ritmuri folclorice

Foto: FLORIAN ROȘOGA

CARTEA ÎN CARE NE REGĂSIM

(Urmare din pag. I)

adevăruri celebre *„Omul e măsura lucrurilor"* (Protagoras), *„Prefer un om fără cunoștințe literare decît cunoștințe literare fără om"* (Petrarca), *„Studiul propriu omenirii e omul"* (Alexander Pope), *„În scrierile unui om e sufletul său nud"* (Samuel Johnson), *„Orice om e un volum, cu condiția să știi să-l citești"* (William Ellery Channing), *„Omul care scrie despre sine însuși și despre epoca sa, e singurul om care scrie despre toți oamenii și despre toate epocile"* (George Bernard Shaw). Se mai pot adăuga o mulțime de alte vorbe ilustre, dar nu e nevoie să devii plicticos de erudit ca să-ți dai seama că artiștii durabili n-au desconsiderat nici arta, nici omul, cu atît mai puțin omul din unghiul artei, deși asemenea febre de creștere cu aspect nihilist nu sînt proprii numai secolului nostru. Conștiința artistică a fost întodeauna completă, și în ea au încăput atît adevărurile cît și anomaliile.

Ni se va spune că vulgarizăm dacă vom aminti vulpea și strugurii din fabulă. Ceea ce e greu de atins devine ușor ținta criticilor, negațiilor, respingerilor. Însă, psihologic vorbind, artistul care refuză omul ca sursă de inspirație nu e prea departe de vulpea care spune că strugurii sînt acri. Ba chiar e vorba de ceva mai mult: ca să zicem așa, strugurii nu sînt esențiali vulpii, în timp ce omul e esențial artei.

Lăsînd gluma la o parte, putem conveni că omul e un subiect dintre cele mai dificile. Cel mai dificil, de fapt. Omul e greu de cunoscut, greu de înțeles, și mai greu de cuprins și de reprodus, pentru că amestecul lui de unic și tipic se traduce în date dintre cele mai neașteptate, în resorturi deosebit de subtile. Reprezentarea omului e cea mai dificilă sarcină a artei, și ca misiune numărul unu a realismului (a adevăratului realism, curajos și responsabil), ea nu a fost realizată în mod profund și durabil, cum era și normal, decît de artiștii mari. La urma urmei, sînt în minoritate scriitorii care au descifrat complet omul. Ceilalți, în ordinea descrescîndă a dotării lor, se servesc de scheme și rețete, eficiente și convingătoare pînă la un punct, acela al convenției cu cititorul, a *acceptării fără verificare* în cadrele unei anecdote epice. Coborînd tot mai jos pe această scară, putem ajunge la artiștii care refuză omul cu totul, unii principial (deși aceștia nu sînt cei mai mulți, iar un asemenea refuz principial nu poate fi decît o asumare și o implicare), alții, cei mai mulți, pentru că pur și simplu nu pot să conceapă omul, necum să-l reconstruiască, deoarece „creația obiectivă" (savantă sau mecanică), le e definitiv închisă. Nota bene: procedee clasice, cum ar fi personificarea și metafora, vizează tot reproducerea omului, și concluzia nu trebuie trasă pripit, după natura materialelor pe care le folosește autorul în chestiune; foarte mulți autori resping însă omul fără să se îndepărteze de el în mod aparent — opera lor conține personaje, nume, descrieri fizice etc. — însă de fapt nu avem de-a face cu oameni ci cu fantoșe, ori, mai rău, cu obiecte.

Totul depinde, după noi, de umanitatea creatorului și de concepția care o pune în valoare, în ce ne privește fiind clar că materialismul istoric oferă o perspectivă profund viabilă în planul artei. În acest sens, moralitatea scriitoricească e o condiție sine qua non. Cu cît participi mai intens și mai sincer la ceea ce te înconjoară — la realitățile timpului tău și ale patriei tale — cu cît reacționezi mai moral și mai neechivoc, cu atît opera se umanizează mai definitiv, și capătă acea perenitate a marilor sentimente și marilor atitudini.

Omul nu caută cărți în care nu se regăsește, indiferent de sentimentele ce i le provoacă această întîlnire cu sine. Dar dacă arta e o proiecție umană, atunci literatura nu poate fi gîndită în afara omului. Omul e totul, fără el lipsește totul. Cine a citit vreodată, cu profit și plăcere, o carte despre nimic?

TELE-SPECTATO

de IULIAN NE

Ange radios

Atît de cald este î tr-un biet pumn de țări ai ajuns un și mai biet ape ce ești. Se pleacă f pentru că, nu? a înce nul estival pe litoral mortal, cum ar zice-o poeții muzicii ușoare Neagu Rădulescu. În sl este, atît cît să avem cata vacanței. Tel promptă, cum se știe starea anotimpului și pustiul duminicii, a ap **vacanța**, emisiune cu clinații turistice la mu mare. Două echipe „ca deplasat acolo unde pr noi de multă vreme c concediile semenii noștr transmisia aceasta sez două capete: unul la m tide Buhoiu, celălalt Ion Mustață. Interviu („Ce înseamnă muntele d-ta?" „Pentru mine este așa!"), cîntece, jocuri de cabană, fanfare mașini ale televiziunii valuri, nisip, doi-trei bra mai departe, toată rec „decorul feeric, amețin teleferic". Antrenantă pe uneori chiar vioaie, oric de bune intenții, **Tel acanța** este amenințată doar de prea accentuat de imp al redactorilor săi, ca și „aranjamentele" mimate cu în transmisie („nu vă de nu"). Pînă la urmă însă improvizată sau nu, poate haotică **Televacanța** este binevenită.

★

Un fel de emisiune pentru tineret, mai bine zis un sondaj de opinie, a fost intitulată **Erare humanum est?** Subliniem în primul rînd participarea la emisiune a academicianului Grigore Moisil, sărbătoare rară de inteligență și de haz. Din păcate savantul nu a avut în Cătălin Dodu un preopinent, silit fiind mai mult să monologheze. De aici s-a creat impresia unui recital Moisil, impresie excelentă de altfel, dar neavenită în contextul emisiunii, departe în intenție de a fi fost un „prim-plan". În altă ordine de idei, repetăm, nu înțelegem ce înseamnă **emisiune pentru tineret**. Sînt emisiuni care nu sînt pentru? Și dacă sînt, de ce să nu le subintitulăm: pentru pensionari, pentru telefoniste între două vîrste, ș.a.m.d... Acest **pentru** stîrnește confuzii și mulți netineri au pierdut fericitul prilej de a-l asculta și vedea pe acad. Grigore Moisil vineri numai din pricina acestui **pentru**. Mai ales că sondajul a fost făcut în majoritate cu vîrstnici, cel mai vîrstnic fiind desigur Cătălin Dodu, prin prețiozitatea exprimării și rigiditatea întrebărilor. Și atunci? Cine greșește?

★

Duminică seara a cîntat puțin, dar bine, Mihaela Mihai. La fel de melancolică, însă cu ceva mai multă „interiorizare", aproape de a-și fi conturat un stil aparte, Mihaela Mihai însă nu prea știe să danseze cu aparatul. Parcă acesta din urmă ar călca-o pe picioare, ceea ce este greu de crezut, dar nu imposibil. Oricum, ne bucură progresul acestei Ofelii în bluză și pantalon duminică.

POȘTA TELESPECTATORULUI

Parasca Adam — Rădăuți. Vă răspundem: pe cel ce-l iubiți atîta îl cheamă chiar așa: Cristian Țopescu și nu C. Sopescu. Vedeți doar că nu sînt eu de vină, chiar dacă d-voastră credeți că l-am numit Țopescu în bătaie de joc. În nici un caz nu-l cheamă Sopescu, pe cuvîntul meu. Mia Iliescu — Ploiești. Nu sînt redactor sportiv, sînt mai bine plătit decît C. Țopescu și am mai multe perspective de deplasări. Veninos sînt și n-am de gînd să fiu „băiat de treabă" cînd vrei dumneata.

Bogdan Burileanu — București. Nu mai fiți disperat. Cristian, cum îi spui d-ta, nu s-a hotărît să se retragă. Vă va mai aduce în casă tumultul... În caz extrem căutați-l și căzînd în genunchi, cu lacrimi fierbinți rugați-l... ce vreți!

VIZITA PREŞEDINTELUI REPUBLICII AFRICA CENTRALĂ

DINEU OFICIAL

(Urmare din pag. I)

Centrală şi preşedinte al guvernului.

Au participat Ion Gheorghe Maurer, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Ilie Verdeţ, Emil Drăgănescu, Janos Fazekaş, Manea Mănescu, Dumitru Popa, Gheorghe Stoica, Vasile Vilcu, Ştefan Voitec, Iosif Banc, vicepreşedinţi ai Marii Adunări Naţionale, ai Consiliului de Miniştri, membri ai Consiliului de Stat şi ai guvernului, conducători de instituţii centrale.

Au luat parte Ange Patasse, Nestor Kombot-Naguemon, Henri-Paul Boundio, Bernard-Christian Ayandho, Jean-Marie Wallot, Marie Josephe Franck — miniştri, şi alte persoane oficiale, care îl însoţesc pe preşedintele Republicii Africa Centrală.

Înainte de începerea dineului, au fost intonate imnurile de stat al celor două ţări.

În timpul dineului, care s-a desfăşurat într-o atmosferă cordială, prietenească, preşedintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceauşescu, şi preşedintele Republicii Africa Centrală, generalul Jean Bedel Bokassa, au rostit toasturi.

(Agerpres)

Toastul preşedintelui Nicolae Ceauşescu

Stimate domnule preşedinte,
Stimaţi oaspeţi,

Îmi este deosebit de plăcut să vă adresez dumneavoastră, tuturor colaboratorilor care vă însoţesc în această vizită, un cordial salut prietenesc în numele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, al guvernului şi al întregului popor român ; doresc, de asemenea, să dau expresie sentimentelor de înaltă ospitalitate, de preţuire şi stimă cu care toţi cetăţenii patriei noastre vă întîmpină pe pămîntul României socialiste.

Ţările noastre sînt situate în zone geografice diferite, aflate la multe mii de kilometri depărtare una de alta; totuşi, faptul că ambele popoare luptă pentru afirmarea nobilelor idealuri ale libertăţii şi dreptăţii, ale păcii şi progresului face ca ele să se simtă aproape, să-şi nutrească, reciproc, sentimente trainice de prietenie. Manifestările pline de cordialitate şi primirea caldă pe care v-o face, pretutindeni, populaţia României constituie o vie ilustrare a acestor sentimente, o expresie a dorinţei de a dezvolta prietenia şi colaborarea dintre ţările noastre în interesul ambelor popoare, al cauzei generale a păcii şi înţelegerii internaţionale.

Se ştie, domnule preşedinte, că terenul pe care se dezvoltă şi înfloreşte orice prietenie îl constituie, înainte de toate, buna cunoaştere reciprocă. Avem convingerea că vizita dumneavoastră va servi pe deplin acestui scop ; în răstimpul scurt de cînd vă aflaţi în ţara noastră, aţi avut posibilitatea să vizitaţi unele obiective economice şi sociale, să vă întîlniţi cu numeroşi locuitori, să veniţi în contact nemijlocit cu activitatea desfăşurată de poporul român pentru dezvoltarea multilaterală a ţării şi ridicarea nivelului său de viaţă şi civilizaţie. Tot ceea ce facem, tot ceea ce construim în ţara noastră prin munca plină de abnegaţie a întregului popor are drept unic ţel făurirea bunăstării şi fericirii omului, căruia societatea noastră îi deschide largi posibilităţi de a-şi afirma personalitatea, de a duce o viaţă liberă şi demnă.

Muncind pentru asigurarea progresului şi prosperitatea patriei sale, poporul român este profund animat de dorinţa de a trăi în deplină înţelegere şi de a colabora cu toate popoarele lumii, de a conlucra larg pe arena internaţională la înfăptuirea dezideratelor de pace şi progres ale omenirii. În deplin consens cu aceste profunde aspiraţii şi năzuinţe ale poporului, România dezvoltă prietenia şi cooperarea cu ţările socialiste, promovează în mod susţinut relaţii politico-diplomatice şi de colaborare economică, tehnico-ştiinţifică, culturală cu toate ţările, fără deosebire de orînduire socială, participă activ la schimbul mondial de valori.

Ţara noastră militează activ pentru dezvoltarea în viaţa internaţională a unor raporturi intemeiate pe fundamentul trainic al respectării independenţei şi suveranităţii naţionale, egalităţii în drepturi, neamestecului în treburile interne şi avantajului reciproc. Ne bucură, stimate domnule preşedinte, că şi Republica Africa Centrală, poporul ţării dumneavoastră, — care a desfăşurat o luptă îndelungată şi plină de sacrificii pentru dobîndirea independenţei naţionale, a dreptului de a-şi făuri o viaţă liberă — acţionează susţinut pentru afirmarea acestor principii care au o importanţă esenţială pentru înaintarea omenirii pe calea păcii şi a progresului.

Întemeiate pe stimă şi respect reciproc, pe egalitate în drepturi şi avantaj mutual, relaţiile dintre România şi Republica Africa Centrală — deşi sînt de dată destul de recentă — promit, în ciuda distanţelor geografice care ne separă, o evoluţie fructuoasă pentru ambele ţări şi popoare. Îmi exprim convingerea că pe parcursul vizitei dumneavoastră în România se vor reliefa noi posibilităţi de lărgire şi diversificare a relaţiilor bilaterale, de întărire a prieteniei şi colaborării dintre popoarele şi ţările noastre.

Stimate domnule preşedinte,

Dumneavoastră veniţi de pe un continent în care au loc profunde prefaceri înnoitoare, unde, în special în ultimele două decenii, pe ruinele fostelor imperii coloniale, şi-au făcut apariţia zeci şi zeci de state noi, independente.

România este solidară cu lupta de eliberare naţională a popoarelor, urmăreşte cu simpatie şi sprijină eforturile tinerelor state din Africa, Asia şi de pe alte continente pentru apărarea şi întărirea independenţei lor naţionale, pentru dezvoltare economică şi socială de sine stătătoare. Am condamnat şi condamnăm în modul cel mai hotărît politica de forţă, colonialismul şi neocolonialismul, tendinţele de dominaţie ale unei ţări asupra alteia, de jefuire a avuţiilor naţionale ale altor popoare, politica de apartheid şi discriminările rasiale, pentru că toate acestea împiedică afirmarea liberă, nestingherită a voinţei popoarelor de a-şi hotărî singure destinele, ridică bariere în calea apropierii şi colaborării dintre naţiuni şi înveninează atmosfera internaţională.

În zilele noastre se impune tot mai mult, ca o cerinţă esenţială a progresului general, ridicarea economică şi socială a ţărilor în curs de dezvoltare, lichidarea decalajului care le mai desparte de ţările industrializate, în interesul ridicării nivelului de civilizaţie şi cultură al popoarelor lor, al participării tot mai active a acestor ţări la întreaga viaţă internaţională contemporană.

Pornind de la considerentul că în lumea de azi pacea este indivizibilă, nu putem să nu ne manifestăm îngrijorarea faţă de perpetuarea în diferite zone ale globului a unor periculoase focare de tensiune şi conflicte. Poporul nostru se pronunţă pentru încetarea neîntîrziată a războiului din Vietnam, din Indochina, pentru retragerea trupelor S.U.A. din Vietnamul de Sud şi curmarea oricărui amestec în treburile interne ale poporului vietnamez. România cere cu toată hotărîrea ca popoarele vietnamez, laoţian şi cambodgian să fie lăsate să-şi rezolve singure problemele, fără nici un amestec din afară. Ne pronunţăm, de asemenea, pentru soluţionarea prin mijloace paşnice a conflictului din Orientul Apropiat, în spiritul rezoluţiei Consiliului de Securitate din noiembrie 1967. În interesul asigurării păcii şi securităţii în această zonă şi în lume, este necesar ca trupele israeliene să se retragă din teritoriile ocupate, să se respecte dreptul la existenţă şi dezvoltare independentă a fiecărui stat din această regiune, să se asigure soluţionarea problemei populaţiei palestiniene în conformitate cu interesele legitime ale acesteia.

Ca ţară europeană, România militează activ şi îşi aduce contribuţia la instaurarea unui climat de pace şi securitate pe continent, cu convingerea că orice pas înainte în normalizarea relaţiilor în această parte a globului va influenţa pozitiv pacea şi securitatea întregii lumi. Ţara noastră acţionează consecvent pentru convocarea şi ţinerea unei conferinţe general-europene, care, după părerea noastră, ar putea deschide calea unor noi progrese în direcţia soluţionării paşnice, treptate, a problemelor acumulate pe continent.

Cu deplină răspundere pentru soarta păcii şi civilizaţiei omenirii, România militează în mod susţinut pentru înfăptuirea dezarmării generale, şi în primul rînd a dezarmării nucleare, se pronunţă pentru întreprinderea unor paşi concreţi spre încetarea producţiei de arme atomice şi diminuarea primejdiei nucleare. Reducerea cursei înarmărilor, retragerea trupelor străine de pe alte teritorii, desfiinţarea bazelor militare străine şi abolirea blocurilor militare ar constitui, după convingerea noastră, o contribuţie importantă la realizarea dezarmării, la crearea unui climat de încredere şi cooperare între state.

Considerăm că în soluţionarea acestor probleme vitale pentru omenire, în respectarea dreptului internaţional şi dezvoltarea colaborării între popoare, Organizaţia Naţiunilor Unite este chemată să joace un rol deosebit de important.

Sîntem de părere că acest important for mondial îşi va putea îndeplini în mod eficient rolul şi răspunderile cu care a fost investit, dacă va oglindi mai corespunzător realităţile existente azi în lume, dacă se va asigura realizarea deplină a principiului universalităţii sale. Pornind de la acest considerent, Republica Socialistă România se pronunţă consecvent pentru restabilirea dreptului legitim al Republicii Populare Chineze de a-şi ocupa locul ce-i revine la O.N.U., conform principiilor Cartei, ca unic reprezentant al marelui popor chinez.

Stimate domnule preşedinte,

Idealurile epocii noastre sînt idealurile libertăţii şi progresului, ale dezvoltării omenirii într-un climat de securitate şi pace.

Cu convingerea că prietenia şi colaborarea dintre România şi Republica Africa Centrală, dintre cele două popoare ale noastre servește pe deplin acestor nobile idealuri, permiteţi-mi să toastez pentru această prietenie şi colaborare pe care le dorim cît mai fructuoase, mai pline de rezultate ;

— în sănătatea dumneavoastră, domnule preşedinte, a tuturor colaboratorilor dumneavoastră ;

— pentru progresul şi fericirea poporului Republicii Africa Centrală ;

— pentru pace în lumea întreagă !

Toastul preşedintelui Jean Bedel Bokassa

Domnule preşedinte,
Domnule prim-ministru,
Excelenţe,

Această vizită în Republica Socialistă România figura de mai multă vreme în calendarul deplasărilor mele în ţări prietene. Dar, în ciuda unor fenomene imprevizibile, care au fost pe punctul de a determina aminarea ei, iată din fericire, înfăptuit acest proiect pe care îl doream din inimă.

Astăzi, vitalitatea prieteniei care există între cele două ţări ale noastre mi-a permis să păşesc pe pămîntul ţării dumneavoastră.

În momentul în care vă aduc salutul cordial şi prietenesc al guvernului meu şi al întregului popor din Africa Centrală, trăiesc o profundă satisfacţie, satisfacţie la care se adaugă cinstea de a vă întîlni pe dv., satisfacţia de a fi putut să răspund amabilei dv. invitaţii, admiraţia sinceră pentru poporul dv., popor curajos şi harnic, pe care am prilejul să-l cunosc.

Domnule preşedinte, ar fi inutil să vă fac o expunere completă de ordin geografic, istoric şi politico-economic asupra ţării mele, Republica Africa Centrală, pe care o cunoaşteţi, de altfel, bine.

Permiteţi-mi, totuşi să schiţez, în cîteva cuvinte, principiile pe care se bazează politica noastră, atît internă cît şi externă.

Datorită marii rămîneri în urmă a ţării mele în toate domeniile, din momentul dobîndirii independenţei, cu numai 10 ani în urmă, a fost necesar ca, chiar de la venirea mea la putere, în ianuarie 1966, să mă consacru cu totul, împreună cu guvernul meu, operei de reînnoire naţională pe care o cereau împrejurările.

Astfel, eforturile noastre au fost consacrate unei lupte înverşunate împotriva subdezvoltării, prin punerea în valoare a pămîntului nostru şi împotriva izolării la care era condamnată ţara mea de un trecut apăsător, fără să mai vorbim de situaţia sa geografică nefavorabilă.

În acelaşi timp, noi ne-am străduit să întărim unitatea şi coeziunea naţională, fără de care, în atîtea ţări din lume, există sfîşieri.

Deci, ca primă urgenţă, noi trebuia să mobilizăm toate forţele noastre naţionale pentru demarajul economic şi social în cadrul unei operaţiuni care poartă numele meu — operaţiunea Bokassa — şi care, pornită pe o bază în esenţă agricolă, intră treptat în faza sa industrială prin transformarea produselor cîmpiilor noastre, pădurilor noastre şi subsolului nostru, paralel cu o acţiune socială, sanitară şi educativă complementară indispensabilă.

După numai 4 ani de eforturi neobosite, noi putem să obţinem astăzi rezultate satisfăcătoare şi, după ce a fost dat impulsul pe plan intern, putem să ne îndreptăm spre realizarea efectivă a unei politici externe pe care a trebuit să o definim şi să o maturizăm în primii ani după venirea noastră la putere.

Această politică urmăreşte un dublu obiectiv.

În primul rînd, ea răspunde necesităţii de a lărgi orizontul, numărul de prieteni ai ţării mele, de a face ca ţara noastră să joace pe deplin rolul său de naţiune suverană, să-şi aducă activ contribuţia la soluţionarea marilor probleme care frămîntă lumea şi la care toate statele — mari sau mici — au obligaţia să contribuie, pentru fericirea oamenilor şi pentru menţinerea păcii pe pămînt.

Această politică permite ţării noastre să beneficieze cît mai larg cu putinţă de o cooperare multinaţională, de care ea are cea mai mare nevoie şi care a devenit în zilele noastre indispensabilă naţiunilor insuficient dezvoltate echilibrului lumii moderne.

Un alt obiectiv urmărit de politica externă a guvernului nostru, ai cărui pelerini paşnici sîntem, şi pe care am enunţat-o foarte succint, este de a aduce sprijinul şi participarea efectivă a Republicii Africa Centrală nu numai la stingerea focarelor de război, dar şi la punerea în afara legii a rasismului, apartheid-ului, colonialismului, neocolonialismului şi imperialismului.

În sfîrşit, ţara mea acţionează pentru instaurarea unei adevărate ere de înţelegere şi cooperare, fără de care prăpastia între ţările industriale şi cele aşa-numite sărace, va continua să se adîncească, iar slaba dezvoltare a unor popoare de milioane şi de milioane de fiinţe omeneşti nu va putea fi lichidată încă multă vreme de acum înainte.

Iată, domnule preşedinte, spiritul în care am iniţiat, de o oarecare perioadă de timp, o serie de luări de contacte personale şi directe cu conducătorii statelor prietene. Fără a vorbi de vecinii imediaţi ai Republicii Africa Centrală, cu care întreţinem relaţii cordiale şi strînse de cooperare pe toate planurile, această campanie de prietenie, care m-a condus şi în frumoasa dv. ţară, se anunţă rodnică, judecînd după primirea călduroasă de care ne-am bucurat şi după acordurile pe care le-am realizat pînă acum în cursul vizitelor noastre recente în Republica Arabă Unită, Sudan, Liberia, în Uniunea Sovietică, marea dv. vecină, şi, în sfîrşit, aici, la dv., domnule preşedinte.

Îmi propun să continui această căutare a bunei înţelegeri a prieteniei, chiar a fraternităţii, a unirii şi să mă întîlnesc cu toţi oamenii de bunăvoinţă care sînt, ca şi mine, animaţi de dorinţa fierbinte de cooperare, de pace, de progres şi de dreptate socială.

În aceste condiţii mă aflu de cîteva zile printre dv., într-o companie pe cît de plăcută pe atît de ilustră, într-o atmosferă din cele mai agreabile şi reconfortante.

Nu am nici o îndoială că prezenţa mea pe pămîntul României, convorbirile pe care le vom purta şi vizitele în marile dv. centre industriale, agricole şi culturale vor contribui la punerea în aplicare, efectivă, a acordurilor semnate încă în 1968 între cele două ţări ale noastre în domeniile economic, comercial, cultural şi ştiinţific.

Sîntem siguri că convorbirile noastre vor duce la rezultate concrete, în interesul mutual al popoarelor noastre şi, în acelaşi timp, la luări de poziţii pozitive în favoarea păcii.

Cu această convingere ţin să vă mulţumesc foarte sincer, dv. personal, domnule preşedinte, pentru cuvintele foarte amabile pe care le-aţi rostit la adresa noastră, guvernului dv., colaboratorilor dv. eminenţi şi întregului popor român pentru primirea atît de prietenească, ospitalitatea caldă şi deosebita atenţie cu care am fost înconjuraţi eu şi delegaţia mea de la sosirea noastră.

Vă rog să toastăm în sănătatea domnului preşedinte Ceauşescu, pentru prosperitatea şi progresul poporului român.

Trăiască Republica Socialistă România !

Trăiască Republica Africa Centrală !

Convorbiri la Ministerul Comerţului Exterior

La Ministerul Comerţului Exterior au avut loc, în cursul după-amiezii de luni, convorbiri între miniştri ai Republicii Socialiste România şi ai Republicii Africa Centrală.

Cu acest prilej, au fost discutate posibilităţi de cooperare economică şi tehnică şi de lărgire a schimburilor comerciale între cele două ţări.

Au participat, din partea română, Cornel Burtică, ministrul comerţului exterior, Bujor Almăşan, ministrul industriei miniere şi geologiei, Dan Enăchescu, ministrul sănătăţii, Nicolae Nicolae, adjunct al ministrului comerţului exterior, Ion Morega, adjunct al ministrului industriei construcţiilor de maşini, Ion Teşu, adjunct al ministrului agriculturii şi silviculturii, Alexandru Filicreanu, adjunct al şefului Departamentului căilor ferate.

Din partea Republicii Africa Centrală au luat parte, la convorbiri, Ange Patasse, ministru de stat însărcinat cu dezvoltarea, Bernard-Christian Ayandho, ministrul industriei minelor şi geologiei, Jean-Marie Wallot, ministrul comerţului, şi Marie-Josephe Franck, ministrul cu problemele sociale.

Depuneri de coroane

În cursul dimineţii de luni, preşedintele Republicii Africa Centrală, generalul Jean Bedel Bokassa, însoţit de celelalte persoane oficiale africane, a depus o coroană de flori la Monumentul eroilor luptei pentru libertatea poporului şi a patriei, pentru socialism.

La solemnitate au fost prezenţi Dumitru Popa, primarul general al Capitalei, Constantin Stătescu, secretarul Consiliului de Stat, general-colonel Ion Gheorghe, prim-adjunct al ministrului forţelor armate, şeful Marelui Stat Major, Petru Burlacu, adjunct al ministrului afacerilor externe, generali şi ofiţeri superiori, alte persoane oficiale.

În faţa Monumentului era aliniată o companie de onoare. Fanfara a intonat imnurile de stat ale Republicii Socialiste România şi Republicii Africa Centrală.

După depunerea coroanei de flori, cei prezenţi au păstrat un moment de reculegere. Apoi, oficialităţile africane şi române au vizitat rotonda Monumentului.

(Agerpres)

Prin Capitală

După o zi petrecută pe litoralul Mării Negre, după convorbirile avute în cursul dimineţii de luni cu preşedintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceauşescu, preşedintele Republicii Africa Centrală, Jean Bedel Bokassa a făcut cunoştinţă ieri după-amiază cu unele aspecte ale industriei Capitalei, ale dezvoltării urbanistice şi editilare a oraşului Bucureşti. În timpul vizitei, oaspetele african a fost însoţit de Constantin Stătescu, secretarul Consiliului de Stat, Ion Cosma, prim-vicepreşedinte al Consiliului popular municipal — Bucureşti şi de alte persoane oficiale.

...Se ajunge la Uzina „Semănătoarea", unitate reprezentativă a industriei româneşti constructoare de maşini agricole. În cei 20 de ani de existenţă, pe porţile uzinei au ieşit sute de mii de maşini agricole, de diferite tipuri, de la cele mai simple la cele mai complexe. Multe dintre acestea lucrează pe ogoarele a numeroase ţări străine.

La sosirea în întreprindere, oaspeţii sînt întîmpinaţi de Ion Morega, adjunct al ministrului industriei construcţiilor de maşini, şi de colectivul de conducere al uzinei.

După o scurtă discuţie asupra profilului întreprinderii, se vizitează sectoare principale de fabricaţie. Directorul uzinei, ing. Ion Căpăţînă, prezintă caracteristicile tehnice ale unor utilaje expuse în incinta întreprinderii şi perspectivele de dezvoltare ale întreprinderii, corespunzător programului de dezvoltare a agriculturii noastre socialiste.

Un viu interes manifestă oaspeţii pentru combinele cerealiere autopropulsate, care se înscriu ca o realizare de mare valoare a industriei noastre. O asemenea combină recoltează aproape 36 de culturi — practic toată gama cerealelor păioase, porumb, leguminoase, nutreţuri etc., maşina fiind deservită de un singur om — mecanicul. Productivitatea ei este de 15 hectare pe zi. Toate reglajele se efectuează foarte uşor de la un bord printr-un sistem de comenzi hidraulice.

În încheierea vizitei, preşedintele Bokassa mulţumeşte pentru prilejul oferit de a cunoaşte activitatea acestei mari unităţi industriale, pentru primirea călduroasă ce i s-a făcut.

În continuarea vizitei în Capitală, preşedintele Bokassa şi suita trec pe lîngă modernele complexe studenţeşti de pe splaiul Dîmboviţei, care găzduiesc peste 4 000 de tineri, ajungînd apoi într-unul din cele mai frumoase cartiere noi ale Capitalei — Drumul Taberei. Cetăţenii fac oaspetelui o manifestare de vie simpatie.

În faţa complexului comercial şi social-cultural „Favorit", unde are loc o scurtă oprire, arhitectul şef al oraşului, Tiberiu Ricci, dă explicaţii cu privire la dezvoltarea acestui cartier, în care pînă acum au fost construite 22 000 de apartamente şi care în final va totaliza aproape 60 000 de apartamente. Discuţiile între oaspeţi şi gazde se referă apoi la preocuparea constructorilor pentru diversificarea tipurilor de apartamente şi ridicarea gradului de confort al acestora.

Se vizitează apoi modernul cinematograf din cartier „Favorit", şi un magazin pentru desfacerea produselor industriale.

Oaspeţii străbat din nou, în maşini, Capitala, trec pe lîngă şantierul unde se înalţă în prezent cel două mari edificii ale Capitalei — Teatrul Naţional şi hotelul „Intercontinental" — îndreptîndu-se, prin bulevardul Aviatorilor, către o altă zonă industrială a Capitalei — Floreasca — Pipera. Aici se vizitează expoziţia de mobilă a Întreprinderii de comerţ exterior „Tehnoforest", aflată în imediata apropiere a Combinatului pentru industrializarea lemnului. Aici, generalul Jean Bedel Bokassa, are prilejul să cunoască realizările întreprinderilor specializate în producţia de mobilă din ţara noastră.

Pe tot parcursul itinerariului lor, solii poporului Republicii Africa Centrală au fost salutaţi călduros de numeroşi cetăţeni ai Bucureştiului.

(Agerpres)

AGENDA

Luni seara a plecat spre Varşovia o delegaţie de activişti ai Partidului Comunist Român, condusă de Aldea Militaru, membru al C.C. al P.C.R., şef de secţie la C.C. al P.C.R., care, la invitaţia C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, va face o vizită în schimb de experienţă.

La plecare, în Gara de Nord, delegaţia a fost condusă de Andrei Cervencovici, membru al C.C. al P.C.R., şef de secţie la C.C. al P.C.R.

A fost prezent Jaromir Ocheduszko, ambasadorul Republicii Populare Polone la Bucureşti.

O delegaţie de jurişti din ţara noastră condusă de Adrian Dimitriu, secretar general al Asociaţiei juriştilor din România, a plecat luni dimineaţa la Helsinki, pentru a participa la lucrările celui de-al IX-lea Congres al Asociaţiei Internaţionale a Juriştilor Democraţi, care se vor desfăşura în acest oraş, între 14 şi 19 iulie.

(Agerpres)

Primire la C.C. al P.C.R.

Ieri dimineaţă tovarăşul Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., a primit pe preşedintele Uniunii Tineretului Sudanez, Khalil Elias, aflat în vizită în ţara noastră la invitaţia Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist.

La întîlnire a participat tovarăşul Ion Iliescu, prim-secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului.

Discuţiile s-au desfăşurat într-o atmosferă caldă, prietenească.

CRONICA U. T. C.

Ieri seara a părăsit Capitala preşedintele Uniunii Tineretului, Sudanez (S.Y.U.) Khalil Elias, care a efectuat o vizită în Republica Socialistă România la invitaţia C.C. al U.T.C. La Gara de nord, preşedintele S.Y.U. a fost salutat de tovarăşul Ion Iliescu, prim secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului şi de alţi activişti ai C.C. al U.T.C.

În cursul şederii sale în România, preşedintele Uniunii Tineretului Sudanez a purtat discuţii la C.C. al U.T.C., la Consiliul Central al U.G.S.R., Consiliul Naţional al Femeilor şi Consiliul Naţional al organizaţiei pionierilor, a vizitat obiective industriale, monumente istorice şi aşezăminte social-culturale din Bucureşti, Braşov, oraşul Gheorghe Gheorghiu-Dej şi Constanţa.

Întîlnirile şi convorbirile avute de preşedintele Uniunii Tineretului Sudanez cu primul secretar al C.C. al U.T.C., Ion Iliescu — ministru pentru problemele tineretului —, cu ceilalţi reprezentanţi ai Uniunii Tineretului Comunist din România s-au desfăşurat într-o atmosferă de prietenie, de înţelegere şi stimă reciprocă, oferind posibilitatea unui schimb util de informaţii privind preocupările actuale ale celor două organizaţii, precum şi a unei mai bune cunoaşteri a punctelor de vedere în legătură cu evoluţia şi perspectivele relaţiilor bilaterale cît şi cu privire la unele probleme internaţionale actuale.

Plecarea unei delegaţii militare în R.P.D. Coreeană şi R.P. Chineză

Luni dimineaţa a părăsit Capitala o delegaţie militară, condusă de general-colonel Ion Ioniţă, ministrul Forţelor Armate, care, la invitaţia ministrului apărării naţionale a Republicii Populare Democrate Coreene, general de armată Ţoi Hiăn, va face o vizită de prietenie în această ţară.

De asemenea, la invitaţia şefului Marelui Stat Major al Armatei Populare Chineze de Eliberare, Huan Iun-Şen, delegaţia militară română va face o vizită de prietenie în Republica Populară Chineză.

La plecare, pe aeroportul „Bucureşti-Otopeni" erau prezenţi membri ai conducerii Ministerului Forţelor Armate, generali şi ofiţeri superiori.

Erau de faţă Kang Iăng, Săp, ambasadorul R.P.D. Coreene, şi Cian Hai-Fun, ambasadorul R. P. Chineze la Bucureşti, membri ai celor două ambasade, precum şi colonel Cie Ghil Ryon şi Lin Cien, ataşaţii militari, aero şi navali ai celor două ţări în România.

A fost, de asemenea, prezent colonel A. F. Musatov, ataşat militar, aero şi naval al Uniunii Sovietice la Bucureşti.

(Agerpres)

SPORT

● **Cel de-al treilea tur ciclist al Macedoniei s-a încheiat, la Skoplie, cu succesul deplin şi bine meritat al rutierilor români, învingători atît la individual cît şi pe echipe.** Purtător al tricoului galben pînă în ultima etapă şi cîştigător al cursei este românul **Alexandru Sofronie**, cu timpul total de 18h 01'30", urmat de turcul Rifat Caliskan — la 2'09", iugoslavul Kunaver la 3'07". Pe echipe, locul I este ocupat de reprezentativa României, urmată în ordine de formaţiile Macedoniei, Poloniei, Austriei, Algeriei etc.

● **Turneul internaţional de fotbal „Dinamoviada"** (rezervat echipelor de juniori) s-a încheiat la Bratislava cu victoria formaţiei Dozsa Budapesta. Pe locul doi s-a clasat echipa Dinamo Bucureşti, urmată de Dynamo (R.D. Germană), Gwardia (Polonia), Amrogkan (R.P.D. Coreeană), Spartak Levski Sofia, Ruda Hvezda (Cehoslovacia).

În ultima zi a competiţiei, Dozsa Budapesta, a întrecut cu scorul de 3—1 (1—1) pe Dinamo Bucureşti, iar Amrogkan a dispus cu 2—0 (0—0) de Spartak Levski.

● **Balcaniada de tenis** desfăşurată la Atena a fost dominată de echipele României, care au intrat în posesia trofeelor, atît la masculin, cît şi la feminin. În ultimul meci al competiţiei masculine, echipa României, alcătuită din Ilie Năstase, Sever Dron şi Petre Mărmureanu, a învins cu 3—0 echipa Greciei. La feminin, echipa României a întrecut cu 3—0 selecţionata Iugoslaviei.

Odihnă, dar nu moleşeală !

(Urmare din pag. I)

— Noi ne ocupăm de activitatea sportivă de performanţă din şcoli. Activitatea sportivă de masă cade în sarcina U.T.C.

Consiliul judeţean al organizaţiei pionierilor :

— Metodistul nostru sportiv este plecat pentru mai multe zile la Bucureşti. În lipsa lui nu vă putem da detalii.

Am redat aceste răspunsuri-obstacole din mai multe motive : 1) pentru a arăta cîte organe se ocupă (sau mai bine spus, ar trebui să se ocupe) de activitatea sportivă în rîndul elevilor. 2) pentru a evidenţia un fapt cu totul anormal : inspectoratul şcolar încadrat cu cîteva secretare tehnice (într-un singur birou sînt trei !) nu dispune de un cadru calificat care să se ocupe de sport, ca şi cum această disciplină ar constitui o anexă a procesului de învăţămînt ; 3) pentru a se vedea că vacanţa în care au intrat elevii a atras ca un magnet şi pe alţii care cel puţin momentan nu ar avea dreptul la ea. Euforia ei s-a întins atît de tare încît s-a pierdut din vedere că măcar unul din numeroşii factori ar fi trebuit să rămînă în veghe, să coordoneze activitatea sportivă a elevilor pe timpul vacanţei.

Vacanţa înseamnă odihnă, dar nu lîncezeală. Lunile de vară, în care elevii nu frecventează şcoala, le asigură condiţii deosebit de prielnice pentru a se destinde şi pentru a se căli, pentru a-şi regenera forţele în vederea noii bătălii pe care o anunţă în toamnă sunetul de clopotel.

— În Deva, ne explică şeful secţiei sport a comitetului municipal al U.T.C., Corneliu Călăraşu, **nu există un strand sau măcar un loc cît de cît adecvat unde să se poată face baie. Cred că este singurul municipiu din ţară unde să existe o asemenea situaţie. Dacă nu este strand nu se pot organiza cursuri de iniţiere la înot, sau concursuri de înot, cum am fi dorit.**

Lipsa unui bazin nu scuză în întregime moleşeala din timpul vacanţei. La **Liceul industrial de construcţii**, la **Liceul pedagogic**, la **Şcoala profesională** se găsesc terenuri de volei, handbal, baschet care stau părăsite, nefrecventate de nimeni. Aici s-ar putea organiza competiţii sportive regulate pe toată durata vacanţei. De asemenea, există mulţi pasionaţi ai sportului cu pedale. Pentru ei s-ar putea organiza întreceri cicliste care în alţi ani au avut loc şi care nu ne îndoim se vor bucura şi acum de acelaşi succes. Pentru a realiza acest lucru nu sînt necesare baze sportive special amenajate, ci doar puţină iniţiativă. Să revenim la problema practicării înotului. Dacă în Deva nu se poate face într-adevăr nimic, nu acelaşi lucru se poate afirma despre alte oraşe şi municipii. În Hunedoara, Brad, Petrila şi Lupeni, există bazine de toată frumuseţea. De-abia acum însă se proiectează deschiderea unor cursuri de iniţiere a înotului. Iar la organizarea unor concursuri de înot nu s-a gîndit încă nimeni. După felul în care decurg lucrurile există toate şansele ca pregătitul să dureze pînă la toamnă cînd vor trebui să fie sistate pentru că... se răceşte apa. La baza nautică de la Cincis unde elevii ar putea fi, de asemenea, introduşi în tainele înotului şi ale unui alt pasionat sport, caiac-canoe, nu au acces decît membrii asociaţiei sportive Constructorul din Hunedoara. De ce ? Aici nu s-a aflat de iniţiativa punerii la dispoziţia tinerilor, în anumite zile, a tuturor bazelor sportive ?

5 DIN 45
MARŢI ULTIMA zi la PRONOEXPRES

de peste hotare

IRLANDA DE NORD. Aspect din timpul recentelor tulburări. Ieri, manifestațiile protestanților s-au desfășurat însă în liniște.

LUCRĂRILE ADUNĂRII MONDIALE A TINERETULUI

Intervenția șefului delegației tineretului român

NEW YORK 13. — Corespondentul Agerpres, Constantin Alexandroaie, transmite: Luni dimineața, Comisia pentru problemele păcii și securității a plenarei Adunării mondiale a tineretului a trecut la abordarea punctelor înscrise pe agenda sa.

În ședința de dimineață, au luat cuvîntul delegați din Africa, Asia, America Latină și Europa, care au subliniat pericolele ce amenință pacea și securitatea mondială, cerînd să se elaboreze măsuri concrete pentru mobilizarea și activizarea tuturor mișcărilor de tineret din întreaga lume în lupta pentru pace și securitate, pentru lichidarea colonialismului și rasismului, pentru dezarmare generală și totală. Vorbitorii au subliniat că pacea și securitatea lumii sînt direct amenințate de politica imperialistă, anexionistă, de subjugare a altor popoare. „Această adunare, relevă reprezentantul tineretului din Nigeria, trebuie să condamne cu cea mai mare fermitate agresiunea imperialistă împotriva Vietnamului, să se pronunțe pentru dreptul popoarelor de a-și hotărî singure soarta, fără nici un fel de amestec din afară, pentru retragerea imediată și necondiționată a tuturor trupelor americane din Vietnam".

Luînd cuvîntul la dezbateri, șeful delegației tineretului din România, Vasile Nicolcioiu, secretar al C.C. al U.T.C., a subliniat că tineretul lumii își dă perfect de bine seama că dezvoltarea fiecărei națiuni poate fi garantată numai prin asigurarea libertății și independenței sale. Tineretul — a spus vorbitorul — este unul din factorii promotori ai apropierii și înțelegerii între popoare, ai luptei împotriva politicii de dominație și dictat în viața internațională. Mișcările și organizațiile de tineret pot juca un rol important în determinarea respectării principiilor fundamentale ale dreptului internațional, pentru a se trece de la afirmațiile declarative la stricta lor respectare și aplicare în relațiile interstatale.

Referindu-se la activitatea susținută pe care o desfășoară România împreună cu alte țări din Europa în vederea pregătirii și organizării unei conferințe general-europene în problema securității, vorbitorul a subliniat contribuția tineretului din țara noastră la promovarea acestei însemnate inițiative, cîtînd, printre altele, „masa rotundă" în problema securității europene, organizată anul trecut, la care au participat reprezentanții a 71 de organizații de tineret.

În încheiere, V. Nicolcioiu a subliniat că tineretul din toate țările lumii, indiferent de tendințele sau opiniile lor politice, filozofice, ideologice și religioase, trebuie să-și strîngă rîndurile și să acționeze în comun pentru triumful idealurilor de libertate, independență, pace, securitate și progres social, astfel ca obiectivele jubileului organizației Națiunilor Unite din acest an, „Pace, justiție, progres" să devină o realitate pentru fiecare națiune, pentru întreaga comunitate internațională.

ORIENTUL APROPIAT

AMMAN 13 (Agerpres). — Primul minstru al Iordaniei, Abdel Moneim al-Rifai, a anunțat că a numit cinci reprezentanți ai guvernului său care să facă parte dintr-un Comitet mixt alcătuit din reprezentanții guvernului și cei ai comandourilor palestiniene aflate pe teritoriul Iordaniei. Potrivit declarației lui Rifai, acest Comitet urmează să supravegheze îndeplinirea de către ambele părți a acordului realizat săptămîna trecută.

NEW YORK 13 (Agerpres). — Joseph Sisco, asistent al secretarului de stat al S.U.A. pentru problemele Orientului Apropiat și Asiei de sud, a subliniat, în cadrul unui interviu televizat, necesitatea unei soluționări negociate a conflictului dintre Israel și statele arabe. El a relevat pericolul unei „confruntări majore" în această zonă, în cazul în care ostilitățile vor depăși nivelul actual.

Sisco a refuzat să comenteze o informație publicată de săptămînalul „Newsweek", potrivit căreia Statele Unite ar fi hotărît livrarea către Israel, în cursul acestei luni, a unor avioane „Phantom".

TEL AVIV 13 (Agerpres). — Consiliul de Miniștri al Israelului s-a întrunit duminică pentru a examina raportul prezentat de ministrul israelian de externe, Abba Eban, asupra ultimelor evenimente survenite în Orientul Apropiat. Reuniunea a fost prezidată de primul ministru Golda Meir.

SUCCESUL MISIUNII „RA-2"

Heyerdahl a debarcat în Barbados

Ambarcațiunea din papirus „Ra-2" a exploratorului norvegian Thor Heyerdahl a sosit duminică seara în portul Bridgetown din Barbados, încheind astfel epopeea traversării Oceanului Atlantic, începută la 17 mai în portul marocan Safi. Pe ultimii kilometri din cei peste 6 000 străbătuți în 57 de zile de înfruntare cu valurile Atlanticului, „Ra-2" a avut o adevărată gardă de onoare, formată din sute de ambarcațiuni ieșite în întîmpinare. Locuitorii Bridgetown-ului au făcut la rîndul lor o primire emoționantă celor șapte temerari conduși de Heyerdahl.

A doua încercare a celebrului explorator norvegian de a dovedi că civilizațiile Americii de Sud au fost influențate de navigatorii Egiptului antic, sosiți cu mii de ani înainte de vikingi și Columb pe meleagurile Lumii Noi în ambarcațiuni similare, a fost astfel dusă pînă la capăt. Anul trecut, în iulie, „Ra-1" a trebuit să fie abandonată, după ce se apropiase pînă la numai 960 de km de Barbados.

La sosire, Heyerdahl a arătat că itinerariul parcurs de „Ra-2" este aproape identic cu cel presupus inițial, iar ambarcațiunea a rezistat foarte bine, membrii echipajului aflîndu-se într-o dispoziție excelentă. „Vechii egipteni ar fi putut deci, a afirmat exploratorul, să ajungă pe țărmurile Lumii Noi într-o astfel de ambarcațiune". El a anunțat apoi că Misiunea „Ra-2" a fost ultima de acest fel. Ambarcațiunea „Ra-2" va fi ridicată peste cîteva zile din apele oceanului și va fi transportată la Oslo, unde va fi expusă la Muzeul „Kon Tiki".

Evoluția crizei politice italiene

Andreotti și-a început consultările

ROMA 13. — Corespondentul Agerpres, N. Puicea, transmite: Giulio Andreotti, noul prim-ministru desemnat de șeful statului italian, și-a început luni consultările cu reprezentanții diferitelor forțe politice, în vederea constituirii unui nou guvern de centru-stînga, din reprezentanții P.D.C., P.S.I., P.S.U. și P.R.I. Luni dimineața, direcțiunea P.D.C. s-a pronunțat în unanimitate pentru „succesul" misiunii încredințate lui Andreotti și „în favoarea unei reluări a colaborării între partidele de centru-stînga, în baza unei linii politice clare". Din discuțiile purtate în cadrul direcțiunii P.D.C. — la care au participat reprezentanții tuturor curentelor existente în prezent în rîndurile democrației creștine — au reieșit o serie de puncte divergente privind stabilirea orientării politice a viitorului cabinet — îndeosebi în ceea ce privește mult discutata problemă a alianțelor la nivel regional, provincial și comunal, a atitudinii față de P.C.I. și opoziția de stînga, în general. S-au înregistrat, de asemenea, diferențieri în ceea ce privește politica economică și poziția față de sindicate.

Marți la prînz, în „Sala del Cavaliere", de la Palatul Montecitorio (sediul Camerei Deputaților), încep consultările separate ale lui Giulio Andreotti cu delegațiile desemnate de cele patru partide de centru-stînga pentru soluționarea crizei și formarea noului guvern. După cum se știe, cele patru partide s-au declarat de acord să reia colaborarea întreruptă, dar au formulat fiecare anumite condiții.

Primul ministru desemnat va întîlni, de asemenea, în mod separat, în cursul zilei de miercuri pe reprezentanții tuturor celorlalte partide reprezentate în Parlament.

• DUPĂ CUM RELATEAZĂ AGENȚIA TASS, la 13 iulie, la Moscova, a avut loc Plenara C.C. al P.C.U.S., care a hotărît ca cel de-al XXIV-lea Congres al P.C.U.S. să fie convocat în luna martie 1971. Plenara a aprobat, totodată, ordinea de zi a Congresului. Raportul de activitate va fi prezentat, după cum a hotărît plenara, de Leonid Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S., iar raportul referitor la Directivele celui de-al XXIV-lea Congres cu privire la Planul cincinal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. (1971—1975) va fi prezentat de Alexei Kosighin, președintele Consiliului de Miniștri.

Plenara a discutat, de asemenea, probleme legate de lucrările primei sesiuni a celei de-a opta legislaturi a Sovietului Suprem al U.R.S.S., care încep marți la Moscova.

Incidente rasiale în S.U.A.

În mai multe orașe americane s-au produs duminică incidente rasiale, ca urmare a demonstrațiilor organizate de populația de culoare în sprijinul drepturilor sale civile.

La Michigan City (Indiana), primarul orașului a instituit starea de urgență, ordonînd Gărzii naționale și unor grupuri de polițiști, special antrenați pentru lupta împotriva manifestațiilor, să intervină. La rîndul lor, autoritățile din New Bedford (Massachussetts) au instituit starea de urgență ca urmare a violentelor incidente care s-au înregistrat în ghetoul populației de culoare și în cursul cărora un tînăr negru a fost ucis. O măsură identică a fost luată în cartierul negrilor Highland Park din Detroit ca urmare a manifestației organizate de 400 de persoane de culoare. Motivul imediat al demonstrației a fost uciderea unui negru de către proprietarul alb al unui bar. Împotriva manifestanților au fost trimiși peste 150 de polițiști.

Observatorii politici subliniază că izbucnirea incidentelor rasiale amintite anunță o „vară fierbinte", care s-ar putea solda cu o gravă confruntare între populația de culoare și autorități în S.U.A.

Epilog la afacerea Aramburu

• AFACEREA ARAMBURU a revenit, prin aflarea unor noi aspecte revelatoare, în atenția autorităților și cercurilor politice din Buenos Aires. Poliția a stabilit că doi studenți — Fernondo Abal Medina și Emilio Angel Mazza, primul rănit, iar al doilea ucis în urma rănilor primite în timpul unor ciocniri cu poliția, săptămîna trecută, — sînt adevărații răpitori ai lui Aramburu. Familia generalului a recunoscut într-o fotografie în persoana lui Mazza pe unul din cei doi „ofițeri" care l-au ridicat pe Aramburu la 29 mai de la domiciliul său, chipurile pentru „a-i asigura protecția". Aceeași fotografie a permis organizațiilor sindicale să recunoască în Mazza pe asasinul liderului Augusto Vandor, ucis cu o rafală de mitralieră în iunie anul trecut. Poliția a confirmat că, într-adevăr, Medina și Mazza s-au deghizat în ofițeri pentru a-l răpi pe Aramburu. Înainte de a muri, Mazza a făcut unele declarații, completate apoi de depoziția lui Medina. Ultimul a confirmat că el este inițiatorul răpirii și că l-a recrutat pe Mazza pentru a fi ajutat să-și pună în aplicare planul răpirii.

La Buenos Aires se remarcă faptul că identificarea uneia și aceleiași persoane drept asasinul a două personalități de tendințe opuse — Vandor era peronist, iar Aramburu anti-peronist — seamănă confuzie în cercurile politice din Argentina.

• UN PURTĂTOR DE CUVÎNT al Ministerului Afacerilor Externe al R. F. a Germaniei a anunțat luni că șeful diplomației vest-germane, Walter Scheel, va pleca în curînd la Londra și Washington. La Bonn s-a menționat că scopul acestei vizite este de a permite lui Walter Scheel să se consulte cu guvernele Marii Britanii și S.U.A. asupra unor aspecte legate de politica guvernului vest-german față de țările socialiste europene.

pe scurt

MIRCEA MALIȚA LA SOFIA

• MINISTRUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI din Republica Socialistă România, Mircea Malița, care se află într-o vizită la Sofia, a avut luni o întîlnire de lucru cu Ștefan Vasilev, ministrul învățămîntului public din Republica Populară Bulgaria. Au fost discutate probleme actuale și de perspectivă ale învățămîntului din cele două țări. La întîlnire, a luat parte Nicolae Blejan, ambasadorul țării noastre la Sofia.

Oaspetele român a vizitat apoi institutul de matematică și centrul de calcul al Academiei bulgare de științe, precum și instituția de învățămînt mediu din capitala bulgară.

• DUPĂ CUM TRANSMITE AGENȚIA CHINA NOUĂ, președintele Mao Tzedun și vicepreședintele Lin Biao au primit delegația guvernamentală franceză, care face o vizită în R.P. Chineză. Delegația este condusă de André Bettencourt, ministru delegat pe lîngă primul ministru, însărcinat cu planificarea și administrarea teritoriului.

• AGENȚIA A.C.T.C. informează că prezidiul Adunării Populare Supreme a R.P.D. Coreene a emis un decret în baza căruia Pak Sen Cer a fost numit al doilea vicepremier al Cabinetului de Miniștri, fiind eliberat din funcția de ministru al afacerilor externe. Prin același decret, Kim Man Gum și Hong Won Gi au fost numiți de asemenea, vicepremieri ai Cabinetului. În funcția de ministru al afacerilor externe al R.P.D. Coreene a fost numit Hun Dam, fost prim-locțiitor al ministrului de externe.

• TREI MINIȘTRI care dețineau portofoliile educației, comerțului și industriei și agriculturii în guvernul Republicii Somalia, instaurat după preluarea puterii de către Consiliul Revoluționar Suprem, și-au prezentat demisiile șefului statului. La Mogadiscio s-a anunțat că după acceptarea demisiilor, Consiliul Revoluționar Suprem a emis un decret în baza căruia două dintre cele trei funcții vacante au fost atribuite ofițerilor Ahmed Mohamed Farah (comerț și industrie) și Abdirasak Mohamed Abukar (educație). Titularii celor două ministere rămîn totodată membri ai Consiliului Revoluționar Suprem. Portofoliul Ministerului Agriculturii a fost atribuit unei personalități politice civile — Abdirasak Mohamed Hassan.

• GUVERNUL COLUMBIAN a oferit o recompensă de 50 000 dolari pentru orice informații care ar putea să contribuie la eliberarea fostului ministru de externe Fernando Londono y Londono, răpit joi de către membrii unei organizații numite „Armata pentru Eliberare Națională". Potrivit cercurilor politice din Bogota, recompensa ar fi fost oferită după ce negocierile dintre autorii răpirii și reprezentanții guvernului au eșuat.

IRLANDA DE NORD: DEMONSTRAȚIA PROTESTANȚILOR S-A DESFĂȘURAT ÎN LINIȘTE

• PESTE 100 000 DE LOCUITORI ai capitalei Irlandei de Nord, membri ai grupării confesionale protestante, au demonstrat luni pe străzile principale ale Belfastului, comemorînd victoria repurtată la 13 iulie 1690 de regele protestant Wilhelm de Orania asupra catolicului Iacob al II-lea Stuart. Demonstrația, urmărită de alte cîteva zeci de mii de protestanți, masați de-a lungul străzilor, s-a desfășurat fără incidente. Importante forțe de ordine, apreciate la 20 000 de oameni, au supravegheat îndeaproape manifestările prilejuite de această sărbătoare protestantă.

INNOIRI ÎN ECONOMIA IRAKIANĂ

Irakul este una din țările în care realitatea se împletește cu istoria, cu legenda. Vestigiile civilizației ce a înflorit de-a lungul mileniilor pe Tigru și Eufrat, ruinele Ninivei și Babilonului, Bagdadul din „1001 de nopți", toate acestea alături de moderne exploatări petroliere a căror producție anuală se ridică la circa 74 milioane tone, coloanele albe ale rafinăriilor de la Dora și Kirkuk, sutele de kilometri de pipe-line, conductele șerpuitoare care străbat deșertul arzător sau stepa acoperită de palmieri, transportînd „aurul negru" spre mare, sînt doar cîteva imagini ale unei țări cu o istorie pierdută în negura anilor, dar angajată în prezent pe drumul progresului.

Anii care s-au scurs de la răsturnarea monarhiei și instaurarea republicii (14 iulie 1958) au fost marcați prin prefaceri semnificative în viața poporului irakian. Preocupările sale privind dezvoltarea economiei, a vieții sociale, a culturii, indică dorința fermă de a înlătura urmările situației moștenite de la monarhie, după deceniile de dominație colonială. Cîmpiile mănoase ale vechii Mesopotamii deveniseră apanajul cîtorva familii; principala resursă a subsolului — țițeiul lua drumul rafinăriilor din străinătate, statul încasînd sume derizorii de pe urma acestei bogății. În anii de după revoluție în economia țării au avut loc o serie de schimbări printre care naționalizarea unor întreprinderi industriale și instituții bancare, limitarea sferei de activitate a unor companii petroliere finanțate de capitalul străin, înființarea unei industrii naționale de exploatare și valorificare a țițeiului, înlăturarea unei reforme agrare, etc, măsuri care au creat un cadru nou pentru dezvoltarea țării. Urmărind sporirea și diversificarea producției industriale și agro-alimentare, autoritățile și-au propus modificarea situației în care cea mai mare parte a veniturilor proveneau din comercializarea petrolului, încercînd soluții noi. Pe această linie s-au înscris eforturile pentru trezirea la viață, prin industrializare, a unor regiuni, care pînă au de mult erau excluse din circuitul economic al țării. Noul plan pe următorii cinci ani cuprinde capitole noi de investiții. Alături de dezvoltarea unei industrii naționale petroliere — ale cărei baze au fost puse în 1967, o dată cu crearea Societății naționale irakiene de petrol — se prevede dezvoltarea industriei chimice prin construirea unui combinat pentru producerea de îngrășăminte, sodă caustică și polietilenă. De asemenea, la Rumeilah, au fost inaugurate, anul trecut, lucrările la o nouă uzină de valorificare a țițeiului; paralel cu construirea unei unități industriale, la Michrak menită a exploata o altă bogăție a Irakului: sulful.

Succesele obținute în cei 12 ani de la proclamarea republicii, în domeniul industriei petroliere, au permis îndreptarea unor fonduri din ce în ce mai mari, către agricultură, ramură în care activează aproximativ 70 la sută din cei 8 milioane de locuitori ai țării. Pe Tigru și Eufrat, paralel cu folosirea sistemelor de irigație în funcțiune de secole, au început să se profileze moderne baraje hidroelectrice, lacuri de acumulare, ale căror ape potolesc setea pămînturilor aride. Un număr crescînd de familii improprietărite, beneficiind de experiența acumulată în centrele naționale agricole, aplică pe scară din ce în ce mai largă metode moderne de exploatare a suprafețelor agricole.

Transformările înnoitoare petrecute în ultimii ani pe meleagurile vechii Mesopotamii, sînt mărturii ale voinței poporului irakian de a continua eforturile sale pe drumul progresului.

I. TIMOFTE

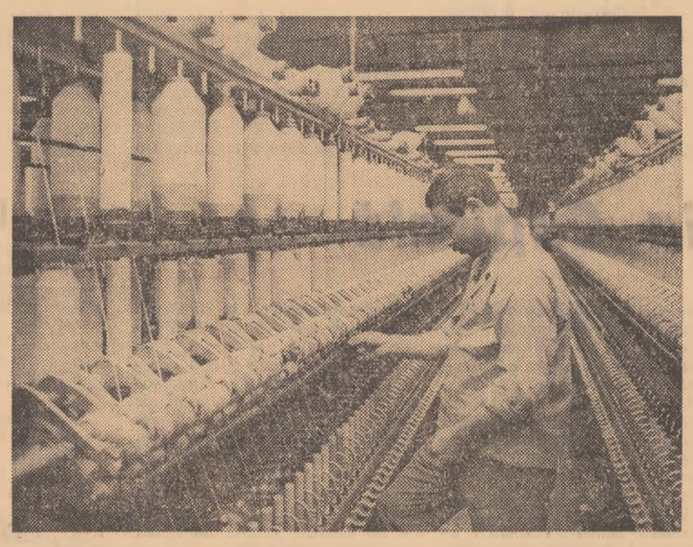

IRAK. La Țesătoria din Mosul, cu o capacitate de 20 milioane m.p. țesături pe an.

★ ★

Președintele NICOLAE CEAUȘESCU, a trimis președintelui Republicii Irak, domnului AHMED HASSAN AL-BAKR, următoarea telegramă.

Cu prilejul zilei naționale a Republicii Irak, vă adresez, în numele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România și al meu personal, felicitări cordiale și urări de progres pentru poporul irakian.

Sărbătoarea Franței

În urmă cu 181 de ani se prăbușeau zidurile Bastiliei. Poporul Parisului, curajoșii locuitori ai așezării de pe Sena, au luat cu asalt înfricoșătoarea temniță. Căderea Bastiliei dobîndea o valoare simbolică pentru că fortăreața aceasta exprima prin existența ei arbitrariul monarhic, anacronismul unei stăpîniri despotice. 14 iulie a înscris în istoria franceză un moment de însemnătate crucială, cu influențe profunde și dincolo de frontierele acestei țări. În această zi Franța își sărbătorește ziua sa națională. Parizienii evocă gloriosul eveniment prin nenumărate manifestări de la ceremonia oficială de pe Champs Elysée pînă la serbările populare încheiate prin revărsarea nocturnă a focurilor de artificii. Manifestările, care se desfășoară sub semnul atașamentului față de idealurile libertății, se înscriu într-o tradiție pe care francezii, în succesiunea generațiilor, o păstrează mereu vie.

Franța prezentului este o țară angajată într-un vast efort creator, exprimat prin impresionante realizări mai ales în domeniul industrial și tehnico-științific. Într-o lume în care ritmul rapid al descoperirilor și progresul vertiginos al tehnicii au declanșat o competiție fără precedent, Franța își afirmă puterea de creație, aduce o substanțială contribuție la tezaurul civilizației umane. Centrul de cercetări nucleare de la Cadarache, ca și uzinele aviatice de la Toulouse, faimoasele întreprinderi Renault ca și modernele fabrici ale Lyonului — ca să amintim doar acest perimetru, una din numeroasele „inimi industriale" ale Franței — relevă potențialul unei țări care a găsit resursele și energia de a păstra ritmul epocii, de a adăuga unei moșteniri culturale strălucitoare prestigiul realizărilor contemporane.

Deseori, de-a lungul secolelor, istoria Franței s-a găsit legată, într-un fel sau altul, de cea a poporului român. Prietenia româno-franceză are trainice rădăcini în istorie și în contemporaneitate. Tovarășul Nicolae Ceaușescu sublinia în interviul acordat ziarului „Le Monde": „După cum se știe, prietenia și colaborarea româno-franceză au o veche tradiție, izvorîtă nu numai din afinitățile de limbă și cultură, ci și din aspirațiile comune spre progres ale celor două popoare". Recenta vizită a președintelui Consiliului de Stat al României, Nicolae Ceaușescu în Franța — ca și cea întreprinsă de generalul de Gaulle în România — a prilejuit o emoționantă manifestare a tradiționalei amiciții dintre cele două popoare, o concludentă afirmare a aspirației României și Franței de a dezvolta legăturile dintre ele pe multiple planuri. Convorbirile dintre președinții Nicolae Ceaușescu și Georges Pompidou, reprezintă un moment de o deosebită importanță pentru evoluția ascendentă a legăturilor româno-franceze. Declarația româno-franceză, publicată la încheierea vizitei, releva progresele remarcabile ale colaborării dintre România și Franța. Schimburile comerciale între cele două țări, care se desfășoară pe o bază reciproc avantajoasă, cunosc indici de creștere ridicați. Cooperarea româno-franceză s-a dezvoltat cu succes în domeniul industriei de automobile ca și în cel al electronicii și industriei chimice. Există largi perspective și în alte domenii, mai ales în industria mecanică, petrolieră etc. Noul acord referitor la schimburile și cooperarea economică în anii 1970—1974, încheiat în ianuarie a.c., la București, favorizează evoluția pozitivă în continuare a legăturilor economice dintre cele două țări. S-a adincit, de asemenea, colaborarea culturală, colaborare facilitată de antecedentele istorice, ca și de condițiile favorabile generate de prezent.

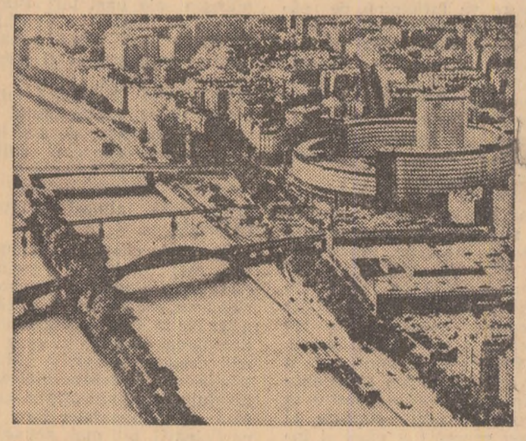

Imagine din Paris.

România și Franța constată cu satisfacție apropierea punctelor lor de vedere în ceea ce privește o serie de probleme majore aflate pe ordinea de zi a vieții internaționale. Trăind în Europa, ele sînt preocupate în primul rînd de soarta acestui încercat continent. În declarația româno-franceză se subliniază: „În scopul eliminării principalelor cauze de litigii și de tensiune este necesar să fie recunoscute și satisfăcute preocupările legitime ale tuturor statelor în ceea ce privește securitatea lor. La capătul acestui proces, politica blocurilor va trebui să facă loc unei organizări de securitate, reclamînd un sistem de angajamente și măsuri concrete, care să excludă folosirea forței și să asigure dezvoltarea pașnică a statelor europene într-un climat de destindere, înțelegere și cooperare".

Extinderea continuă a legăturilor româno-franceze, salutată cu profundă satisfacție la București, ca și la Paris, răspunde în egală măsură intereselor fundamentale ale celor două țări, dă expresie sentimentelor reciproce de prietenie dintre popoarele noastre, constituie o contribuție la îmbunătățirea climatului în Europa și în lume. „Colaborarea româno-franceză — sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu — este chemată să demonstreze că două popoare cu orînduiri sociale diferite, animate de dorința de a trăi în pace și înțelegere, de a nu mai admite politica de dominare și forță, pot coexista în bună înțelegere, în bună prietenie și pot contribui prin aceasta la dezvoltarea colaborării internaționale".

De ziua națională a Franței, poporul român și tînăra sa generație transmit poporului francez cele mai sincere urări de prosperitate și progres.

M. RAMURĂ

★ ★

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUȘESCU, a trimis președintelui Republicii Franceze, GEORGES POMPIDOU, următoarea telegramă:

Sărbătoarea națională a Franței îmi oferă plăcutul prilej de a vă adresa, domnule Președinte, calde felicitări, împreună cu cele mai bune urări pentru fericirea dumneavoastră personală și prosperitatea poporului francez prieten.

Păstrînd cele mai frumoase amintiri despre recenta vizită în Franța, precum și despre convorbirile rodnice pe care le-am avut cu dumneavoastră, am ferma convingere că relațiile prietenești de colaborare dintre România și Franța vor continua să se dezvolte în interesul celor două popoare ale noastre, al păcii și înțelegerii în Europa și în lume.

Primiți, domnule Președinte, asigurarea înaltei mele considerațiuni.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA București Piața „Scînteii". Tel.' 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"